

*Epis jag Hofrat Episcopus curie
Hofrat des Hofes
Napierata wir jag ävra, Va
Jönd 28/10 " p*

A vii. 029

VIRO

PRAECELLENTISSIMO ILLUSTRISSIMO

D. JO. PAULO DE FALKENSTEIN

REGIS SAXONIAE AUGUSTISSIMI POTENTISSIMI

AMICO ET MINISTRO

RERUM SACRARUM ET SCHOLASTICARUM

CLAVUM GERENTI

SUMMI HONORIS INSIGNIBUS CONDECORATO

Sz 1/31:

V A

1.4.284

LITTERARUM ET ARTIUM

AESTIMATORI INTELLIGENTISSIMO ELEGANTISSIMO

PATRONO ET FAUTORI

LIBERALISSIMO GRATIOSISSIMO

D. D. D.

NOBBE.

PROOEMIUM.

Carmina illa, quae Anacreontis nomine circumferuntur, sive ab ipso vate prisco, sive ab ejus imitatoribus sequioribus aut etiam antiquioribus saltem ex parte condita mirum quantum delectationis afferunt lectorum animis numerorum levitate lyrae bene congrua et facilitate sermonis nativae sensuum simplicitati consentanea. Haud sane meum quidem animum pellebat illa de carminum auctore quaestio, complurium virorum criticorum studiis ac nuper demum a C. B. Starkio diligenter agitata, quum superioris anni hieme versus Graecos aggressus sum per otii opportunitatem salvo metro Latine reddere. Neque ad hoc scribendi genus animum adjecissem, nisi vellem experiri, quoad illam sermonis Anacreontei facilitatem Latina dictio posset assequi, et, si, quo facilior talis exsisteret poësis, eo majorem commendationem haberet apud eos artium cultores, quibus talia litterarum studia nullo jam in numero esse, sublimioris autem spiritus carmina Latina, quae non statim intelligerentur, tamquam obscura

●

aut improbabilia, seponenda viderentur. Denique vero quum carmina Latine versa amicis talium studiorum sodalibus recitarem, sic ad communem captum accommodata videbantur omnibus, ut, quum postea etiam cum multo paucioribus illis Pawianis comparata scripsisse me non poeniteret, illorum hortatu Voigtio et Günthero, librariis honestissimis, ea typis vulganda tradere constituerem. Ita factum est, ut etiam Graecam orationem adderem, cum Vaticano Spaletti codice denuo collatam, atque, etiam si Barnesii, Fischeri, Mehlhornii aliorumque vestigia legerem, tamen plerumque Bergkii recensionem sequendam putarem, in versibus autem corrigendis G. Hermanni potissimum opera uterer. Quandoquidem vero diversa Graecorum carminum illorum metra Latinis versibus exprimenda sumpsi, hic non ab re erit, saltem de propriis, qui Anacreontis nomen habent, versibus eorumque variis quibusdam formis pauca exposuissè.

Duo sunt autem versus Anacreontei genera, unum quod iambicam habet anacrusin:

$\overset{\cup}{-} \overset{\cup}{-} \overset{\cup}{-} \overset{\cup}{-} \overset{\cup}{-}$
Ἀνακρέων ἰδὼν με —

alterum, quod anapaesticam aut interdum spondiacam praemittit:

$\overset{\sim}{-} \overset{\cup}{-} \overset{\cup}{-} \overset{\cup}{-} \overset{\sim}{-}$ •
Μεσονυκτίοις ποθ' ὄραϊς —

Haec utraque versus forma potius ex iambicis pedibus constare videtur, quam Ionicis, quibus nata est. Sed tamen in his locus est etiam Ionicis:

— — — — — (160)

Ποθέω μὲν Διονύσου.

Per vices quarta syllaba longa sedem mutante cum quinta brevi locum in secundo versus ordine amphibrachus occupat hoc modo:

— — — — — (149)

Ῥαυνοδίνῃ με ῥάβδω

Quoniam vero amphibrachus alter etiam syllabam brevem producit, propter istam eius naturam mutabilem diversa etiam existit forma versus Anacreontei, nunc 165, 5. — — — — —

ὁ ράροθῆξ δ' οὐδέν ἔστιν

Exstant autem in his odis passim singuli aut paullo plures Ionici 138, 43. 135, 5. 156, 10. 160, 1. 5. 9. 10. 14. 161, 5. 8. 162, 14. 15. 164, 3. 13. 14. 168, 2. 9. 13. 19. 21. 27. 170, 8. 12. 13. 171, 5. 10. 14. 175, 1—14. 178, 4. 184, 5. 11. Hanc propriam versus formam poeta interdum solutione paullum immutat:

Fragm. 184. *ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον* —

161, 3. *Μεθύωμεν ἀβρὰ γελῶντες* —

164, 1. *ἴδε, πῶς γέρανος ὀδεύει* —

164, 5. *πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες* —

Rarescit sane his in odis summutatio bisyllabae anacrusis in unam syllabam longam: ut. 133, 35. 45. Fraggm. 1, 1. 19, 1.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα —

ibid. v. 12. *Σειληγὸν δ' ἐν μέσοισιν* —

sic enim Hermannus scribit, Bergkiius autem elisa particula δ' merum amphibrachum restituit, nunc

posteriore amphibrachi syllaba brevi quamquam rarius producta: — — — — — (3, 4.)

Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε —

item 131, 25. *καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός —*

sic Hermannus e cod. Vat. quamquam vulgo editum est:

Τοὺς ἐκτός ἀν Γαδείρων —.

Alius generis est ejusdem versus forma, in qua anacruseos arsis soluta comparet:

— — — — —

167, 1. *Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάχχος —*

—, 10. *Καὶ πάλι θέλω χορεύειν —*

178, 1. *Τὰν μελανόχρωτα βότρων —*

Ita vero natura versus immutatur, ut choriambici fiat similior: — — — — —

(154, 15.) *ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις —*

Qui quidem versus Hermannus jam offensioni fuit (Elem. Doctr. Metr. p. 479.) ut qui unus in eo carmine ceteris esset dispar versibus. At sublata elisione facile posse restitui videtur:

ἐν δὲ ἀπαλαῖσι κοίταις.

Plerorumque carminum versus deinceps ejusdem sunt generis vel *κατὰ στίχον* scripti; sunt vero aliorum etiam *κατὰ σύστημα* et *κατὰ σχέσιν* compositi, sed, quod maximam partem non nisi fragmenta supersunt carminum, agnitu saepe difficiles. Sic oda 137. unam modo stropham exhibet integram inde a v. 3. usque ad 6. quo si pro vulgato *εἰσελθών* Hermannus restituit *ἐλθών*, versus hujus strophae ultimus prioris postremo plane respondet:

ἡδυμελῆς δὲ Σαυπρώ —
καὶ Διόνυσος ἐλθὼν —

Item oda 172. strophás continet τετραστίχους δικώλους, ternis prioribus versibus comparibus ac quarto quoque dactylico logaoedico. Cum hac cf. oda 165. Non δίκωλος est oda 169. sed μονόκωλος, si modo v. 4. scribatur:

ἀκμαῖον ἄνθος ὥρας etc.

non, uti Cod. Vat. exhibet, ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας, praeter necessitatem inverso pedum ordine. Ad hujus versus rationem accommodari potest, qui pro spondiaca anapaesticam quidem anacrusin habet, odae 155, 1. retintegrandus videtur ipso poscente sensu:

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων.

In codice Vaticano sane est Διὰ νυκτιῶν, quod Hermanno probatur et Bergkio. Neque vero poeta per singulas quasque noctes dormienti sibi eandem speciem oblatam esse facile potuit scribere. Nec magis necessaria videtur mutatio odae 164, 1.

Ἴδε πῶς φανέντος ἦρος —

Salva est vulgaris scriptura:

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος —

si quidem e solutione vel Ionicum agnoscas vel amphibrachi primam syllabam pro brevi de more longam solutam esse memineris. Item odae 162, 9. recte se habet illud, quod primitivam prae se fert speciem Ionicorum a minore:

ῥοδὸν, ᾧ παις ὁ Κυθήρης

στέφεται καλοῦς ἰούλους —

Sic Hermannus (Elem. Doctr. Metr. p. 485.) levi

mutatione scribendum aptissime censuit e vestigio cod. Vaticani, in quo quidem pro ϕ est \acute{o} . Neque igitur fuit, cur H. Weisius codicis vestigia relinquens typis Tauchnitianis scriberet:

ῥόδα τοῖς ὁ παῖς Κυθήρης.

Sed haec de numeris modisque hactenus. Nam ista quidem omnia non metientibus scripsi aut dubitantibus, sed Camenarum Latinarum amicis Latina pro Graecis, sive ipsis Anacreontis, sive haud disparibus Anacreonte ingenii monumentis, si non prorsus displicerent, bonam in partem accipientibus. Scripsi, ut, si sublimiora et graviora minus nunc appeterentur, ne leviora saltem aut faciliora quaerentibus deessent litterarum Latinarum aucupia.

Restat, ut natas mihi nuper relegendis speciminibus typographicis quorumdam locorum curas secundas adhibeam. Itaque pagina 19. LI, versus 2. ita rescribendus est:

„Mihi terminus laborum haud venit umquam.“

p. 25. LXX, 1. versus Latini Graecis sic restringendi sunt:

Decipere cupit ille nos dolosus

p. 24. LXXIV. 3. *μεμέθεικας ὡς* e Bergkii proecdosi repetita sunt. Melius idem in Poett. mel. p. 791. *μεμάθηκά σ' ὦ*. — Locus sic Latine reformandus videtur:

— — — Egomet odi

Quotquot habent humiles coluntque mores
Difficiles; didicique, te, Megistes,
Deposuisse modos.

p. 33. XCVI. 1. pro tetrametro dactylico pentameter refingendus est:

„Nulla meum pectus Thressa puella movet.“

p. 39. CVIII. 4. verba πίονα καὶ χίμαρον patet de hirco item ac de capra posse intelligi. Ego capram praetuli, Creuzerum secutus; j. cf. Symbol. III. p. 197.

p. 47. CXVIII. 9. et 10. Δότε — χορδῆς — desunt in superioribus edd., restituta sunt a Bergkio al. Haec Latinis versibus ita compensanda puto:

„Date mi fides Homeri,

Tamen absque bellicosa.“

p. 60. CXXX, 16. Καὶ Καρίης Ῥόδον τε etc. Sic vulgo; K. Καρίην Ῥόδον τε Vat.

p. 67. CXXXI. 34. Τάχμ, κηρὲ, καὶ λαλήσεις. Haec non dubito sic reddere:

„Age, cera, mox loqueris.“

Persona tertia, quae in oratione contexta compareret, propius accedit ad illud Ovidii (Her. 13, 155.)

156. „Adde sonum cerae, Protesilaus erit.“

p. 74. CXL. 6. καὶ τὴν λήρην ἄπασαν. Hunc quoque versum licet intertexere primum quidem ob similitudinem sententiae, quae ei cum versu 5. intercedit, salvo sensu omissum, hoc modo:

„Totam lyram novavi.“

p. 88. CLII. 2—4. Ὅτε-ἀείδεις. Poterant haec fidelius totidem versibus, quot ab Anacreonte, hunc in modum Latine concipi:

„Cerasis sedens in altis

Tenuem bibensque rorem

Canis alta regis instar.“

p. 96. CLVIII. 1. 2. Ἐπειδὴ — ὀδύειν. His Graecis magis, quam quae superiore anno ineunte scripsi, respondent haec:

„Homo sum creatus atque
Moriturus usque vivo.“

p. 51. CXIV. 1. vel me non monente patet, operas debuisse tribuere

„quam miser sodalium es,“

non est.

p. 11. XXI. 2. quod irrepsit comma inter Lignolos astragalos medium tollendum est.

Si quae alia sunt, levioris ea sunt generis, quam ut legentes morari queant. Igitur, tenuis libelle, candidosque alicae Anacreontis et Camenarum lectores.

LIPSIAE prid. Kal. Martias
anni MDCCCLV.

NOBBE.

CONSPECTUS.

INITIA CARMINUM ANACREONTIS ET ANACREONTEORUM CONTINENS.

I. ANACREONTIS CARMINA.

1. Γουνοῦμαι (εἰς Ἀρτεμιν)	21 A. Ξανθῆ (εἰς Ἀρτέμωνα)
2. Ὦναξ (εἰς Διόνυσον)	21 B. Πρὶν μὲν
3. Κλευβούλου	22. Σίμαλον
4. Ὡ παῖ παρθένιον βλέπων	23. Ἐκ ποταμοῦ
5. Ἄλλ' ὃ τρεῖς κεκορημέτε	24. Ἀναπέτομαι
6. Μεῖς	25. Ὅς μ' ἐσιδῶν
7. Σὺ γὰρ ἤς ἔμοιγ' ἀστεμφής	26. Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν
8. Ἐγὼ δ' οὐτ' ἂν Ἀμαλθίης	27. Ἦλιε καλλιλαμπέτη
9. Τί λλήν	28. Ἀσπίδα
10. Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος	29. Ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτίς
11. Πολλὰ δ' ἐρίβρομον Δεύνησον	30. Τὸν λυροποιόν
12. Οὔτε μὴν ἀπαλήν κάσιν	31. Δακρυόεσσαν
13. Ἔρωσ παρθένιος πόθῳ	32. Ὦνωχόει
14. Σφαίρη	33. Οὐδ' ἀργυρέη
15. Οὐ δηῦτ' ἔμπεδος	34. Εἰμὶ λαβῶν ἐς Ἥρης.
16. Μυθίται	35. Ἴπποδόρον δὲ Μυσοί
17. Ἥροιστησα	36. Αἰνοπαθῆ
18. Ψάλλω	37. Τῶλλει
19. Ἀρθρεῖς	38. Χηλινόν (sic! non χήλιον)
20. Τίς ἐρασιμένην	39. Ἀσήμων

40. Πλεκτάς
 41. Σε γάρ φη
 42. Ὁ Μεγίστης
 43. Καθαρή
 44. Πολιοί
 45. Ἐμὲ γὰρ λόγων
 46. Ἐραμαι
 47. Ἀστραγάλοι
 48. Μεγάλῳ (πρὸς Σμερδῆν)
 49. Ἀπέκλεισας
 50. Θρηῆκτῆν σίοντα χάρτην
 51. Ἀπὸ μοι θανεῖν
 52. Ἀγανῶς
 53. Σινάμωρον
 54. Σικελόν
 55. Ἐπὶ δ' ὄφρυσιν
 56. Λιονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες
 57. Οὐδ' αὖ μ' ἑάσεις
 58. Φίλη γὰρ εἰ ξένους
 59. Ἀπὸ δ' ἔξελετο
 60. Ἐκδῦσα
 61. Καί μ' ἐπίβοτον
 62. Παρὰ δηῖτε Πυθόμανδρον
 63. Φέψ' ὕδωρ, φέψ' οἶνον
 64. Ἄγε δὴ, φέψ' ἡμῖν, ὦ παῖ
 65. Χθόνιον
 66. Ἀλλὰ πρόπινε
 67. Ἀδυμελές
 68. Μνάται
 69. Καλλίκομοι
 70. Ὀρσόλοπος
 71. Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον
 72. Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως
 73. Βούλεται ἀπεροπεύς
 74. Ἐγὼ δὲ μισέω
 75. Πῶλε Θρηῆκτῆ
 76. Κλυθὲ μεν γέροντος
 77. Εἴτέ σοι λεικαί
 78. Ἐν μελαμφύλλῳ
 79. Κοίμισον
 80. Διὰ δέην
 81. Αἰ δέ μεν φρένες
 82. Ἐγὼ δ' ἔχων
 83. Στεφάνους ὁ δ' ἀνήρ
 84. Ἔστε ξένουσι
 85. Πάλαι ποτ' ἦσαν
 86. Καὶ θάλαμος
 87. Κνήξῃ
 88. Κοῦ μοκλόν
 89. Ἐρῶ τε δηῖτε κοῖκ ἐρῶ
 90. Μηδ' ὥστε
 91. Διὰ δηῖτε Καρικευγίος
 92. Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι
 93. Ὡ ἡαννὲ δὴ λην
 94. Οὐ φιλέω (Ἐλεγεία)
 95. Οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν
 96. Οὐκέτι Θρηῆκτῆς
 97. Οἰνοπότης
 98. Δεῖ φροντίδα
 99. Ἀγχοῦ
 100. Ἀβδήρων (Ἐπιγράμματα)
 101. Καρτερός
 102. Οἶτος Φειδόλα
 103. Σάν τε χάρην
 104. Πρὶν μὲν Καλλιτέλης
 105. Πραξαγόρας
 106. Παιδὶ φιλοστεφάνῳ
 107. Ῥυσαμένη
 108. Ἡ τὸν Θύρσον
 109. Πρηξιδίκα
 110. Πρόφρων
 111. Εὔχεο

112. Τέλλιδι	115. Βουκόλε
113. Καὶ σέ, Κληνοριδῆ	116. Βοίδιον
114. Ἀλκίμων	

II. ANACREONTEA.

117. Ἀνακρέων ἰδὼν με	144. Ἐν ἰσχύοις
118. Δότε μοι λύρην Ὀμήρου	145. Ὁ ἀνήρ ὁ τῆς Κυθήρης
119. Ἄγε ζωγράφον ἄριστε, λυ-
ρικῆς etc.	146. Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλησαι
120. Τὸν ἄργυρον τορεύων (cf.
Gell. et Anthol.)	147. Γένος οὐδὲν εἰς Ἐρωτα
121. Καλλιτέχνα	148. Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
122. Στέφος	149. Ὑακινθίνῃ
123. Λέγουσιν	150. Ἐπὶ μυρσίναις
124. Οὐ μοι μέλει	151. Μεσονυκτίοις
125. Ἄφες με, τοὺς θεοὺς	152. Μακαρίζομεν
126. Τί σοι θέλεις ποιήσω	153. Ἐρωσ ποτ' ἐν ῥόδουσιν
127. Ἐρωτα κήρυόν τις	154. Ὁ πλοῦτος
128. Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην	155. Διὰ νυκτὸς
129. Θέλω θέλω φιλησαι	156. Ἰλαροί
130. Εἰ φύλλ' ἅπαντα	157. Φιλοφύροντα τερπνόν
131. Ἐρασμὴ πέλεια	158. Ἐπειδὴ βροτὸς
132. Ἄγε ζωγράφον ἄριστε,
Γράφε etc.	159. Τί καλόν ἐστι βαδίζειν
133. Γράφε μοι Βάθυλλον	160. Προθέω
134. Δότε μοι, δότ', ὄγυναῖκες add.	161. Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν
135. Παρὰ τὴν οἰκίην	162. Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
136. Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἐρωτα	163. Ὅταν πίνω τὸν οἶνον
137. Ἦδυμελὴς Ἀνακρέων	164. Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
138. Ἡ γῆ μέλαινα	165. Ἐγὼ γέρον μὲν εἰμι
139. Ἡ Ταρτάλου	166. Ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ
140. Θέλω λέγειν Ἀτρείδας	167. Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος
141. Φύσις κέρατα	168. Ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον
142. Σὺ μὲν φιλῆ χελιδόν	169. Μὴ με φύγῃς ὁρῶσα
143. Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης	170. Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
	171. Ὅτ' ἐγὼ νέων ὄμιλον
	172. Ὁ ταῦρος
	173. Στεφανηφόρου

174. Ῥοδοδάκτυλος	181. Σὺ γὰρ δόλω
175. Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ	182. Ἔρωτα γὰρ τὸν ἀβρὸν
176. Ἄρα τις τόρευσε πόντον	183. Φέψ' ὕδωρ, φέψ' οἶνον, ὦ παῖ
177. Ὁ δραπέτας	184. Τί με φεύγεις
178. Τὰν μελανόχρωτα	185. Κραδίην μέσην γυναῖκες
179. Ἀνά βάρβιτον δονήσω	186. Ἐδραμον δύσοιστον οἶνον
180. Ἄγε, θυμέ	187. Λοκίει κλύειν γὰρ ἦδε

V. COROLLARIA ET FRAGMENTA.

188. Θεάων ἀνασσα	196. Οἰνηγὸς θεράπων
189. Ἄδωνιν ἢ Κυθήνη	197. Πιέξαντες
190. Ὑβρισταὶ καὶ ἀτάσθαλοι	198. Ῥαδινὸς πάλους
191. Κωμάσει	199. Τακερὸς δ' Ἔρω
192. Βούλεται ἀπεροπὸς	200. Τί μοι τῶν ἀγκύλων
193. Καδδὲ λῶπος	201. Στροῖβου παῖ
194. Κωτίλη χελιδῶν	202. Βωμὸς τούσδε θεοῖς
195. Λυδοπαθεῖς τινες	203. Οὐ φίλος, ὅς κρατῆρι

I.

ANACREONTIS CARMINUM RELIQUIAE.

I—XCIII.

I.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Γουνούμαί σ' ἔλαφρῆβόλε
 Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
 Δέσποινα Ἄρτεμι θεῶν.
 5 Ἢ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
 Δίνης εἶ, θεοκαρδίω
 Ἄνδρῶν ἔσκαθόρα πόλιν
 Χαίρουσ' ὃν γὰρ ἀνημέρους
 Ποιμαίνεις πολήτας.

II.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ὠναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρωσ
 Καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
 Πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη
 Συμπαιζουσιν· ἐπιστρέφει δ'
 5 Ὑψηλῶν κορυφὰς ὄρεων,
 Γουνούμαί σε· σὺ δ' εὐμενῆς
 Ἐλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
 Εὐχολῆς ἐπακούειν.

I.. Anacreon, cui hoc carmen Hephaestion vindicat, Dianam re-
 vocat Ephesum ad Lethaei ripas, ubi dea colitur.

Vs. 4. Ἢ κου — Δίνης εἶ, θεοκαρδίω]. Sic Fischer Dianae

I.

IN DIANAM.

Flexis te genibus precor,
 Venatrix celerum potens
 Cervorum, suboles Jovis.
 Quae nunc es prope vorticem
 Lethaei, reverentium
 Divos respice civium
 Urbem: tu male conditos
 Cives pascere non amas.

5

II.

AD DIONYSUM.

Rex, cui cuncta domans Amor
 Nymphae lumina caesiae et
 Ostro Diva nitens Venus
 Collidunt; subito venis
 Alto culmine montium.
 Flexis te genibus precor,
 Nobis corde faveus veni,
 Gratae dans operam preci;

5

religioni et carminis concinnitati convenienter. *Ἰζου — δίνυσσι —*
θρασυκαρδῶν Bergk.

II. Haec oda exstat ap. Dionem Chrysostomum Or. II: p. 31.

10

Κλεβούλω δ' ἀγαθὸς γένει
 Σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ'
 Δ ᾿Ω φεύνυσε, δέχεσθαι.

III.

Κλεβούλου μὲν ἔγωγ' ἔρω,
 Κλεβούλω δ' ἐπιμαίνομαι,
 Κλείβουλον δὲ διοσκέω.

IV.

᾿Ω παῖ παρθένιον βλέπων,
 Δίξημαί σε, σὺ δ' οὐ κλύεις,
 Οὐκ εἰδὼς, ὅτι τῆς ἐμῆς
 Ψυχῆς ἠνιοχέυεις.

V.

Ἄλλ' ὦ τρις κεκορημένε
 Σμερδίη.

VI.

Μεῖς μὲν δὴ Ποσιδηϊῶν
 Ἔστηκεν, νεφέλαι δ' ὕδατι
 Βαρόνονται, ἰδ' ἄγριοι
 Χειμῶνες παταγοῦσιν.

VII.

Σὺ γὰρ ἦς ἔμοιγ'
 Ἄστεμφής.

III. Vs. 1. ἐρώ Schneidewin. Hoc fragm. Anacreontis esse testatur Herodian. *περὶ σχημάτων* in Villoisoni Anecd. II, 93.

Fr. IV. ex Athen. Deipn. XIII, 564.

Fr. V. ex Eustathio ad Hom. Od. V. pag. 1542. 47. ed. Rom.

Cleubulo bene consule,
 Amplectens animo meum,
 O mi Bacche, Cupidinem.

10

III.

Cleubulumque ego diligo
 Cleubulumque furens amo;
 Cleubulum pereo videns.

IV.

Oris virginiei puer,
 Quaero te, neque respicis,
 Quod nescis, animae meae
 Te toti dominarier.

V.

O qui ter satiatus es,
 Smerdie.

VI.

En, mensis Posideïon
 Advenit, nebulae turgidae
 Impendent maribus, strepit
 Tempestas hiemalis.

VII.

Etenim mi eras
 Immotus.

Fuit autem Smerdies puer Polycrati et Anacreonti amatus. Cf.
 Athenaci XII. 540. E.

Fr. VI. ex Eustathio ad Hom. II. XV. p. 1011. 63. ed. Rom.

Fr. VII. e Schol. Homer. II. III. 219.

VIII.

Ἐγὼ δ' οὐτ' ἂν Ἀμαλθίης
 Βουλοίμην κέρας οὐτ' ἔτεα
 Πεντήμοντά τε καὶ ἑκατὸν
 Ταρτησοῦ βασιλεῦσαι.

IX.

Bergk Anadol. lyr. v. 1. 9. [9.] Τί μὴ πέτεαι *δ*
 Συρίγγων κοιλώτερα
 Στήθεα χρισάμενος μύρω;

X.

Τέ λην πέτεαι
 Ο δ' ἕψηλὰ νεωμένους.

XI.

Πολλὰ δ' εἰρίβορον
 Δεύνησον.

XII.

Οὔτε μὴν ἀπαλὴν κάσιν.

XIII.

Ἔρωσ πρᾶθένιος πόθῳ
 Στῖβων καὶ γεγανωμένος.

XIV.

Σφαίρη δῆντέ με πορφυρέη
 Βάλλων χρυσοκόμης Ἔρωσ
 Νήγι ποικιλοσαμβάλω
 Συμπαίξειν προκαλεῖται.

Fr. VIII. e Strabon. III. p. 151. ed. Casaub.

Fr. IX. ex Athenaei XV. p. 687. E.

V. 1. *Τί λην πέτεαι* Bergk.

Fr. X. ex Etymologo M. p. 601. 20.

Fr. XI. ex Etymol. p. 259. p. 28.

VIII.

Nequaquam neque Copiae
Cornu gestio habere, neque
Saeculum et lustra decem dominus
Tartesso dominari.

IX.

Quidni volitas,
Quum syringe magis cava
Pectora tincta myro geras?

X.

Et is grandia cogitans.

XI.

Heus, Bromius strepit
Debacchans.

XII.

Non tamen teneram nūrum.

XIII.

Amor virgineus, tener
Et desiderio nitens.

XIV.

Stans et purpureo globo
Me vibrans Amor aureus
Pellit cum muliercula
Vestita bene ludere.

Fr. XII. e Schol. Eurip. Hec. 365. (ed. Cobet.)

Fr. XIII. e Plutarch. Moral. VI. p. 751. A.

Fr. XIV. ex Athen. XIII. p. 599. C.

Anacreon his versibus Sapphus laudem canit.

Vs. 1. *δητέ με* A. Seidler, vulgo *δεῖτέ με*.

— Ἡ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' ἐνκλίτου *sol a la g r i s o l l*
 Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
Λευκὴ γὰρ, καταμέμμεται,
 Πρὸς δ' ἄλλην ἵνὰ χάσκει.

XV.

Οὐ δὴντ' ἐμπεδός εἰμι
Οὐδ' ἄστοισι προσήνης.

XVI.

Μυθῆται δ' ἀνὰ νήσω τριμερίστη
 Διέπουσιν Σάμον, ἰὸν ἄστυ Νυμφέων.

XVII.

Ἡρίστησα μὲν ἱερῖον
 Λεπτῷ μικρὸν ἀποκλάς,
 Οἴνου δ' ἐπέπιον κάδον,
 Νῦν ἄβροδός ἐροεσσα
 Ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ
 Κωμάζων παιδὶ ἄβροῃ.

XVIII.

Ψάλλω δ' εἴκοσι Λυδίην
 Χορδαῖσιν μαγάδην ἔχων,
 ὦ Λεῖκασπι, σὺ δ' ἠβᾶς.

Fr. XV. Vs. 1. Sic Bergk. Idem tamen cj. etiam:

οὐδ' ἐντέμπελός εἰμι —

Fr. XVI. e Scholio Homer. Od. XXI. V. 71.

Samus, primo in duas tribus divisa a Procle et Tembrione, (cf. Etymol. M. in ν. Ἀστυπαλ.) post tripartita fuisse videtur, aucta tribu Aeschronia (cf. Herodot. III. 26 et 39.)

Vs. I. Μυθῆται sic Bergk, quem vid.

Haec, — namque est elegantior
 Natu Lesbia — mi comam,
 Quae nunc albicat, exprobrat,
 Adspectans comitem suam.

XV.

Non sane stabilis sum,
 Nec sum deditus urbi.

XVI.

Homines seditiosi potiuntur
 Samiorum triquetro sacroque regno.

XVII.

Jentayi, mihi frustulum
 Frangens tenve placentae,
 Exhaustique meri cadum,
 Molliter mihi cara
 Molli cum muliercula
 Saltans et citharizans.

XVIII.

Bis denis fidibus cano
 Lydorum magaden tenens:
 O Leucaspi puer, viges.

Fr. XVII. ex Hephaestione p. 59. ed. Gaisford. Carmen Sami scriptum videtur, ubi placentae delicatissimae usu venere. Bergkius hos sex versus ad trium numerum redegit, binis quibusque junctis in unum.

Fr. XVIII. ex Athen. XIV. p. 634. C. *μαγάδης* v. *μαγάδης* Latino Christianorum sermone psalterium (Harfe) h. l. viginti chordis ornatum dicitur.

XIX.

Ἄρθεις δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
Πέτρης ἐς πολὺν κῆμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

XX.

Τὶς ἔρασμίνην

Τρέφας θυμὸν ἐς Ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
Ὀρχεῖται; —

XXI A.

Ξανθῆ Ἐνρουτύλῃ μέλει
Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

XXI B.

Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
Καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὧσὶ καὶ ψιλὸν περι
Πλευρῆσι (δέοδιον) βούς,
Νήπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀροπώλισιν
5 Κάθελοπόροισιν ὀμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
Κίβδηλον εὐρίσκων βίον.
Πολλὰ μὲν δουρὶ τιθεὶς ἀχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῶ,
Πολλὰ δὲ νῶτον σκντίνῃ μᾶστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
Πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος.

Fr. XIX. ex Hephaestione p. 730.

Fr. XX. ex Athen. IV. p. 177. A.

Vs 2. ἤβην Bergk.

Fr. XXI A. ex Athen. XII. p. 533. E.

G. Hermannus Elem. Doctr. Metr. p. 429. auctore Athenaeo hoc Anacreontis fragmentum XXI A. a XXI B. sejunctum exhibet ad stipulante Bergkio Poett. lyr. Grr. p. 780.

Vs. 1. δέ γ' Bergk.

Fr. XXI B. ex Athenaeo, apud quem exstat paucis interjectis post fragm. XXI A. de quo vid. supra Nott.

XIX.

Petra Leucade deferor
 Et canas in aquas enato fervente furens amore.

XX.

Quis amabilem
 Mentem ut vertit ad Heben, saliet dimidias secutus
 Tibias?

XXI A.

Flavaeque Eurypylae placet
 Bene celebratus Artemo.

XXI B.

Ante gerens gausapinam aut operculum vespae modo,
 Ligneolos, astragalos in auribus, tenellulum
 Et laterale bovis.
 Et nigricans aspidis acris tegumen, puellulis
 Artocopis, prostibulis malus comitatus Artemo,
 Vitamque sumens spuriam.
 Saepe nota vel jaculo subiens periculum,
 Saepe flagrum tergoe passus coriaceum, coma
 Vulsave saepe barbula.

Poeta Artemonem quemdam, infimo loco natum, jam divitem et heluantem, olim servili conditione usum et turpissima passum objurgat, Eurypylae puellae, quam ipse Anacreon summo ardore expetierat, amore gaudentem. Eundem περιφόρητον dicit, ut videtur, vennstatis caussa multis expetitum.

V. 1. βερβέριον Schweighäuser servavit, sed κερβέριον cj.

V. 3. (δέριον) cj. Bergk.

V. 4. Νήπλυτον Schoemann, νέολυτον vulgo. Versus sunt autem choriambici, tertiam sedem occupante dimetro iambico. V. Herm. p. 429.

10 *Nῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρούσεια φορέων καθέρματα,
Παῖς κύκῃς καὶ σκιαδίσκην ἑλεφαντίνην φορέει
Γυναιξὶν αὐτῶς.*

XXII.

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῶ πηκτιδ' ἔχοντα καλήν.

XXIII.

Ἐκ ποταμοῦ πανέροχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

XXIV.

*Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερόγεσσι κούφαις
Διὰ τὸν Ἑρωτ' οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν.*

XXV.

*Ὅς μ' εἰδὼν γένειον
Ἵποπόλιον χρυσοφαέννων πτερόγων ἀήταις
Παραπέταται.*

XXVI.

Χεῖρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν.

XXVII.

Ἦλιε καλλιλαμπέτη.

XXVIII.

Ἀσπίδα ῥῆψ' ἐς ποταμοῦ καλλιρόου προχοάς.

XXIX.

. . . Ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς φύγον ὥστε κόκκυξ

Fr. XXII. exstat ap. Hephaest. p. 101. ed. Gaisford.

Fr. XXIII. est ap. Hephaest. p. 52.

Fr. XXIV. v. Hephaest. ibid.

Fr. XXV. e Lucian. Hercul. Gall. c. 8. de cj. Bergkii:

Ὅς μ' εἰδὼν γένειον

Fr. XXVI. ex Athenaei VI. p. 229. B.

Esseda nunc scandit, habens aureola stalagma;
Puer Cyces gestat et umbraculum eburneum
Modo Cytheres. 10

XXII.

Vidi Simalum in chorea plectra tenere lyra.

XXIII.

E fluvio revertor omnem referens honorem.

XXIV.

Ego levibus perferor alis in apertum Olympum;
Abigit Amor me; nec enim vult puer esse mecum.

XXV.

Qui quia candicare
Mihi caput audit, volat hinc raptus in alta pennis
Bene nitidis.

XXVI.

In catinum manum jace.

XXVII.

Sol bene luce fulgurans.

XXVIII.

Projice, quaeso, clypeum in lene fluentem aquam.

XXIX.

Egoque fugi velut ova coccyx.

Fr. XXVII. e Prisciani VII. p. 731. ed. Putschii.

Fr. XXVIII. Ursinus (p. 135. et 322.) ex Attilio Fortunatiano
transscripsit. Bergkii versum duobus choriambis et trimetro
dactylico constare recte vidit. Postea *προχοάς* mutavit in *παρ*
ῶχθας.

Fr. XIX. ex Etym. Gud. p. 333.

XXX.

Τὸν λυροποιὸν ἠρόμην Στρούτιν εἰ κομήσει.

XXXI.

Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

XXXII.

Ῥινοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
Οἶνον, τριζύαθον κελέβην ἔχουσα.

XXXIII.

Οὐδ' ἀργυρή κω τότ' ἔλαμπε Πειθῶ.

XXXIV.

Εἰμὶ λαβὼν ἐς ὥρας.

XXXV.

Ἴπποθόρον δὲ Μυσοῖ
Ἐρεῖν μῖξιν ὄνων πρὸς ἵππους.

XXXVI.

Αἰνοπαθῆ πατριῶδ' ἐπόψομαι.

XXXVII.

Τίλλει τοὺς κνήμεους ἀσπιδιώτης.

XXXVIII.

Χήλινον ἄγγος
Ἔχον πυθμένας ἀγγειοσελίνων.

XXXIX.

Ἀσῆμων ὑπὲρ ἐρμάτων φορεῦμαι.

Fr. XXX. ex Hephaestione p. 96. — *Μυροποιὸν* Bergk.

Fr. XXXI. habet Hephaestione p. 52.

Fr. XXXII. ex Athen. XI. p. 475 F.

Fr. XXXIII. e Schol. Pindar. Isthm. II, 5.

Fr. XXXIV. Sic Bergk, nisi quod εἴμι Ἐ. λ. εἰσάρας Ursin.

XXX.

Laudo lyrae fabrum suae Strattin, ut comantem.

XXXI.

Collacrimandum gladium osculatur.

XXXII.

Dulce melleum-serva cava ministrat
Testa, tres cyathos referente totos.

XXXIII.

Argentea tum Suada nihil nitebat.

XXXIV.

Sum capiens in horas.

XXXV.

Principioque Mysi
Submisere asinas caballis.

XXXVI.

Adspiciam tristia patriae.

XXXVII.

Carpit saepe fabas arcitenens.

XXXVIII.

Flexile poclum
In ima referens sedē apii vim.

XXXIX.

Super caeca feror maris vada alti.

Fr. XXXV. e schol. Homeri II. XXIV. v. 278.

Fr. XXXVI. e Schol. Harlej. Homer. Od. M. v. 313.

Fr. XXXVII. ex Etymol. M. p. 713. 7.

Fr. XXXVIII. e Polluc. VII. 172.

Fr. XXXIX. ex Hesych. 5. v. Ἐρως.

XL.

Πλεκτὰς δ' ὑποδυμίδας
Περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

XLI.

Σὲ γὰρ φη
Ταορήλιος ἐμμελέως
Δισκεῖν.

XLII.

Ὁ Μειγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες, ἐπεὶ τε
Στεφανοῦται τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιγδέα.

XLIII.

Καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχείσθων.

XLIV.

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν·
Χαρίεσσα δ' οὐκ ἐθ' ἦβη πάρα, γηραλέοι δ' ὀδόντες·
Γλυκεροῦ δ' οὐκ ἐτι πολλὸς βίοντος χρόνος λείπεται.
Διὰ ταῦτ' ἀνασταλῶ ζω θάμῃ, Τάρταρον δεδοικώς.
5 Ἄιδεω γὰρ ἐστὶ δεινὸς μυχὸς, ἀγαλέῃ δ' ἐς αὐτὸν
Κάθοδος· καὶ γὰρ ἐτοιμὸν καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

XLV.

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἐμῶν εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
Χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

XLVI.

Ἐρμαι δέ τοι συνηβᾶν· χαριτεῦν ἔχεις γὰρ ἦθος.

Fr. XL. ex Athen. XV. p. 674.

Fr. XLI. est in Apollonii Syntax. III. cap. 15. pag. 238. edidit Bekker.

Fr. XLII. ex Athen. XV. p. 671. E.

Fr. XLIII. ex Athen. X. p. 430. D.

XL.

Lotoque coronulis
Recinctis sua pectora induerunt.

XLI.

Ait te
Targelius uti agilem
Disco.

XLII.

Sapiens ille Megistes decies luna ubi vertit,
Mera quae mel superant viminibus condita potat.

XLIII.

Cyathos quinque mihi tresque meri infunde liquati.

XLIV.

Mihi jam capillus albet, mihi frons utrimque canet,
Neque jam favet Juventas, mihi luridique dentes;
Mihi non diu vigentis spatium superstes aevi.
Ideo querens frequenter gemo, Tartarum pavescens.
Erebi nigri vorago facit omnibus timorem,
Adeuntibus patescens, redeuntibus retundens.

XLV.

Pueris probabor oris facili mea loquela;
Placitura namque canto, placitura dico cunctis.

XLVI.

Puer esse tecum amabo, quoniam tuus placet mos.

XLIV. Hoc poematum habet Stobaeus Florileg. CXVIII.

Vs. 6. *ἑτοιμόν* properispomenon pro vulgato paroxytono dant Schneidewin et Bergk.

Fr. XLV. praestat Max. Tyr. VIII. p. 96. Davis. min.

Fr. XLVI. cf. Max. Tyr. ib.

XLVII.

la. Infonia Ἀστρογάλαι δ' Ἐρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κύνδομοι.

XLVIII.

Μεγάλῳ δὴντέ μ' Ἔρως ἔκοιπεν ὥστε χαλκεὺς
Πελέκει, χειμερὶν δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῳ.

XLIX.

Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόρης ἄμωμον ἄνθος.

L.

Θρηζῖν σίοντα γαίτην.

LI.

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ' οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδιμὰ τῶνδε.

LII.

Ἀγανῶς οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα
Γαλαθηνὸν, ὅστ' ἐν ὕλης κερσεόσης
Ἀπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

LIII.

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροί.

LIV.

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη δαΐζων.

LV.

Ἐπὶ δ' ὄφρῦσιν σελίνων στεφρηνίσκουσ
Θέμενοι θάλειαν ὄσπην ἀγάγωμεν
Διονύσω.

Fr. XLVII. e Schol. Homer. II. ψ. v. 88.

Fr. XLVIII. prodit Hephaest. p. 68 ed. Gaisford.

Fr. XLIX. habet Phavorin. ap. Stob. Eclog. LXVI. 6. T. III. p. 440. ed. Gaisford.

Fr. L. perhibet Etymol. M. p. 714. 38.

Fr. LI. est ap. Hephaest. p. 69.

XLVII.

Astragali Cupidinis sunt furor aemulatioque.

XLVIII.

Uti ferrarius, ipse me ferit securi
Amor et me lavit imbrium gravi procella.

XLIX.

Secuisti tenerae comae decus superbum.

L.

— Thraciam comam citantem.

LI.

Uti mors velit venire: hac namque moranti
Mihi terminus laborum non venit umquam.

LII.

Hilare, ut lacte fruens hinnuleus tener
Juveniliter nemus saepe pererrans,
Ubi solus sine matre mansit horrens.

LIII.

Sibi bellum faciunt excubitores.

LIV.

Siculum cottabium manu secabat.

LV.

Apri virente serto redimiti
Caput ambiente pompam celebremus
Dionyso.

Fr. LII. ex Athen. IX. p. 306. D.

Fr. LIII. ex Etymol. M. p. 713. 26.

Fr. LIV. ex Athen. X. p. 427. D.

Κότταβος ludus a Siculis inventus, in quo ad vinum projiciendum usui erat manus i. e. *αγυυλη*. Cf. Bergk. h. ad l.

Fr. LV. ex Athen. XV. p. 674.

LVI.

Διονύσου σαῦλα Βασσαρίδες.

LVII.

Οὐδ' αὖ μ' ἑάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν;

LVIII.

Φίλη γὰρ εἰ ξένοις· ἕασον δέ με δυσῶντα πιεῖν.

LIX.

Ἄπο δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν.

LX.

Ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν.

LXI.

Καί μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

LXII.

*Παρά δηῖτε Πυθόμανδρον
Κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.*

LXIII.

*Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
Φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
Στεφάνους· ἔνεικον, ὡς μὴ
Πρὸς Ἔρωτα πνκταλίζω.*

LXIV.

*Ἄγε δὴ φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ,
Κελέβην, ὅπως ἄμυστι*

Fr. LVI. cf. Hephaestion p. 69.

Fr. LVII. e Schol. Aeschyl. Prometh. 128. Hic versus, teste scholiasta, est carminis scripti ad Critiam, Dropidae filium, quo Anacreon, quum Athenis Ol. 65. sq. apud Hipparchum esset, familiariter utebatur. — Fr. LVIII. ex Athen. X. p. 433. F. — Fr. LIX. cf. Apollon. Lex. Homer. p. 418.

LVI.

Dionysi molles Bassarides.

LVII.

Per te domum mi temulento ire licebit?

LVIII.

Amica es hospitem: bibendum mihi da; nam sitio.

LIX.

Abolet grandia legis dator.

LX.

Ponit tunicam, ut sit ipsa Doris.

LXI.

Famigeratum facies me apud propinquos.

LXII.

In aquasque Pythomandri
Subii cavens amorem.

LXIII.

Fer aquam, puer, merum fer,
Mihi ferque sarta florum,
Mihi fer, puer, ne Amorem
Feriam manu paratus.

LXIV.

Age, poculum fer, uno,
Puer, ut bibam tenore,

Fr. LX. e schol. Euripid. Hecub. v. 914.

Fr. LXI. ex Ammonio p. 42. ed. Valckenaer.

Fr. LXII. ex Hephaest. p. 10. — *Πυθόμανδρον* scripsi e vestigio codicis Vat. praeunte Bergkio quamquam, cujus sit proprium nomen, latet. — Fr. LXIII. ex Athen. XI. p. 782. A. — Fr. LXIV. ab Athen. X. p. 427. A. servatum videtur ejusdem esse carminis,

Προπίω. τὰ μὲν δέκ' ἔγχει
 Ὑδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
 5 Κυάθους, ὡς ἀνυβροστί
 Ἀναδεδῶν βασσαρήσω.

* * *

Ἄγε δηῖτε, μηκέθ' οὔτω
 Πιατάφω τε κάλαλητῶ
 10 Σκυθικὴν πρόσω παρ' οἴνω
 Μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 Ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

LXV.

Χθόνιον δ' ἔμαντὸν ἦρον.

LXVI.

Ἄλλὰ πρόπινε
 Ῥαδινούς, ὦ φίλε, μηρούς.

LXVII.

Ἄδυμελές, χαρίεσσα χελιδοῖ.

LXVIII.

Μηῖται δηῖτε φαλακρὸς Ἄλεξις.

LXIX.

Καλλίχομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντο ἐλαφροῶς.

LXX.

Ὅρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλέει μεναίχμαν.

LXXI.

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν.

cujus est illud apud eundem Athenaeum XI. p. 475. C. et Eustath. Od. 1475. 31.

Fr. LXV. e Schol. Hesiod. Theog. v. 707.

Fr. LXVI. e Schol. Pindar. Ol. VII. 5. ~

Et aquae decem adde fusos
 Cyathosque quinque vini,
 Ut ego remissiore
 Feram impetu Lyaei. — 5

* * *

Date, quaeso, neve tanto
 Strepitu, fragore tanto
 Scythicoque more demus
 Operam mero, sed hymnis 10
 Lepidis, minus bibentes.

LXV.

Positusque humi resurgo.

LXVI.

Gratificare,

Tua da crura, sodalis.

LXVII.

Dulce sona, mea suavis hirundo.

LXVIII.

Calvus, crede, procatur Alexis.

LXIX.

Saltabant leviter natae Jovis usque libenter.

LXX.

Pugnam cum virtute fovet Gradivus.

LXXI.

Nec mihi conveniens, nec est decorum.

Fr. LXVII. habet Hephaestion p. 39.

Fr. LXVIII. vid. Hephaestion p. 39.

Fr. LXIX. ex Athen. 1. p. 21. A. — Fr. LXX. cf. Hephaestion p. 90. — Fr. LXXI. ex Etym. M. p. 429. 50.

LXXII.

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως στέφανος ὄλωλεν.

LXXIII.

Βούλεται ἀπεροπεὺς ἐφ' ἡμῖν εἶναι.

LXXIV.

Ἐγὼ δὲ μισέω

*Πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι ῥυθμούς
Καὶ χαλεπούς· μεμεθείκασ', ὡς Μεγίστης,
Τῶν ἀβακίζομένων.*

LXXV:

*Πῶλε Θρηγίη, τί δὴ με λοξὸν ὄμμασιν βλέπουσα
Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ μ' οὐδὲν εἶδέναι σοφόν;
Ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἂν σοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
Ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμι ἀμφὶ τέρατα δρόμον.
5 Νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι, κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
Δεξιὸν γὰρ ἵπποπείρην οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.*

LXXVI.

Κλῦθί μεν γέροντος ἐνέθειρε χρυσόπεπλε κούρα.

LXXVII.

Ἐντέ σοι λευκαὶ μελαίναις ἀναμεμίζονται τρίχες.

LXXVIII.

Ἐν μελαμφύλλῳ δάφνι γλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τανταλίζει.

LXXIX.

Κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

Fr. LXXII. e Schol. Pindar. Ol. 13. 42.

Fr. LXXIII. ex Etym. M. 433. 44.

Fr. LXXIV. ex Etym. M. p. 2. 45.

Fr. LXXV. est apud Heraclidem Ponticum Allegor. Hom. c. 4.

Vs. 1. *Θρηγίη* Barn. vulgo *Θρηγίη*.

LXXII.

Est mihi dempta corona civitatis.

LXXIII.

Vincire eos coepit ille fraudulentus.

LXXIV.

— Egomet odi,

Quotquot habent humiles coluntque mores

Difficiles; posuere, ceu Megistes,

Quod puerile fuit.

LXXV.

Thressa tu me pulla quidnam lumine adspicis retorto

Aufugis saeve, nec umquam, credo, nosti me catum.

Crede, me coerciturum te brevi meis habenis,

Ut tuum cursum reflectam mox ad ipsum terminum.

Prata nunc depasceris, ludis et saltu levata;

Nam cares rectore cursus dirigendi dextero.

5

LXXVI.

Audias comata me aurea decora veste virgo.

LXXVII.

Quum nigris jam candidae tibi temperabuntur comae.

LXXVIII.

In nigriscenti lauru laetaque oliva contremiscit.

LXXIX.

Juppiter, seda soloecam vocem.

Fr. LXXVI. ex Hephaest. p. 36.

Fr. LXXVII. cf. Juliani Misopogon p. 366. B. *μοι* Bergk, vulgo *σοι*.

Fr. LXXVIII. e Schol. Sophocl. Antig. v. 138.

Fr. LXXIX. ex Herodian. de Barbarismo et soloecismo cf. Valcken. ad Ammonium p. 493.

LXXX.

Διὰ δέσφην ἔκοψα μέσσην, καδ δὲ λῶπος ἔσχίσθη.

LXXXI.

Αἱ δέ μεν φρένες
Ἐκκεκωφρεύται.

LXXXII.

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπρον Ἐρξίζωνι
Τῷ Λευκολόφου μεστὸν ἐξέπινον.

LXXXIII.

Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
Τοὺς μὲν ῥοδίονους, τὸν δὲ Νανκρατίτην.

LXXXIV.

Ἔστε ξένοισι μειλίχοις εἰοικότες
Στέγης τε μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

LXXXV.

Πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

LXXXVI.

Καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κείνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

LXXXVII.

Κνίξη τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
Σὴν διὰ μαργοσύνην.

LXXXVIII.

Κοῦ μοκλὸν ἐν θύρῃσι διξῆσιν βαλῶν
Ἦσυχος καθεύδει.

Fr. LXXX. e schol. II. p. 542. *ἔσχίσθη* vitiose. Fortasse *ἔσχεθε*.

Fr. LXXXI. habet Cram. An. Ox. 288. 3.

Fr. LXXXII. ex Athen. XI. p. 498. C.

Fr. LXXXIII. ex Athen. XV. p. 671.

Fr. LXXXIV. e Plutarchi Moral. p. 1068. B. cf. de auctore He-

LXXX.

Ense collum perforavi, scissa vestis decedit.

cf. p. 142.

LXXXI.

Atque mens mea

Funditur penitus.

LXXXII.

Ego tenens poculum propino

Hoc Leucolphi filio Erxioni.

LXXXIII.

Triaserta manu tenent viritim,

Duo nexa rosis, Naucratureum et unum.

LXXXIV.

Aequate blandos et modestos hospites,

Qui praeter ignes et domum nil appetunt.

LXXXV.

Erant potentes per diu Milesii.

LXXXVI.

Et thalamus, in quo conjugem nec ipse ducit, et locat.

LXXXVII.

Urtica jam praecoxque facta ferveo,

Quod tuus urit amor.

LXXXVIII.

Nullis repagulis fores cludentibus

Dormit otiosus.

phaestion p. 29. ed. Gaisf.

Fr. LXXXV. e Zenobii Proverb. V. 80.

Fr. LXXXVI. ex Ammonio p. 36. ed. Valckenaer.

Fr. LXXXVII. ex Etym. M. p. 523. 10.

Fr. LXXXVIII. e Zonara p. 1512.

LXXXIX.

Ἐρῶ τε δηῖτέ κοῦκ ἔρῶ,
Καὶ μαίνομαι κοῦ μαίνομαι.

XC.

Μηδ' ὥστε κῆμα πόντιον
Αάλαξε τῇ πολυκρότῃ
Σὺν Γαστροδώρῃ, καταχύδην
Πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

XCI.

Διὰ δηῖτε Καριενηγέος
Ὅχάνοιο χεῖρα τιθέμεναι.

XCII.

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
Πάρεστι γὰρ, μαχέσθω.

XCIII.

Ὁραννὲ δὴ λίην,
Πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

Fr. LXXXIX. cf. Hephaestion p. 29.

Fr. XC. ex Athen. X. p. 446. F.

Fr. XCI. e Strabon. XIV. p. 661. Διὰ Bergk. Ceteri Ἄγε.

LXXXIX.

Amoque nunc, nunc non amo,
Et nunc furo, nunc non furo.

XC.

Nec, sicut unda Pontica,
Commurmura loquacula
Cum Gastrodora, poculum
Exhauriens domesticum.

CXI.

Age, trajice manum per hunc
Capulum, fabrile Caricum opus.

XCII.

Qui miles esse gestit,
Is, dum licebit, esto.

XCIII.

O quanta, mi puer,
Es cura plurimis!

Fr. XCII. cf. Hephaestion p. 30.

Fr. XCIII. e Priscian. de metris Terent. p. 1328.

II.

ANACREONTIS ELEGIAE.

XCIII—XCIX.

XCIV.

Οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέω οἴνοποτάζων
 Νείκεα καὶ πόλεμον δακρύνοντα λέγει,
 Ἄλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
 Συμμίσγων ἐρατῆς μνήσεται εὐφροσύνης.

XCV.

Οὐδέ τί τοι πρὸς θυμὸν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστως.

XCVI.

Οὐκέτι Θρηκίης παιδὸς ἐπιστρέφομαι.

XCVII.

Οἴνοπότης δὲ πεποίημαι.

XCVIII.

Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

XCIX.

Ἄγχοῦ δ' αἰητοῦ Θησέος ἐστὶ λύρη.

Fr. XCIV. ex Athen. XI. p. 463. A.

Fr. XCV. cf. Hephaestion p. 11.

Fr. XCVI. e Longin. π. ὑψ. c. 31.

Fr. XCVII. ex Athen. XI. p. 460. D.

XCIV.

Non amo, qui vini mihi pocula plena ministret,
Jurgiaque et bellum collacrimanda canat,
Sed qui Musarumque et splendida dona Diones
Mista piae mentis concelebrare velit.

XCV.

Nil tibi contigerit grati, tamen indubitanter.

XCVI.

Non jam Thressa meam mentem tenet.

XCVII.

Vina bibo hunc natus in usum.

XCVIII.

Curis tenere cave.

XCIX.

En Thesea própe est conspicienda lyra.

Fr. XCVIII. legitur in Anthol. Pal. X. 70.

Fr. XCIX. Anacreontis junioris cf. Hygin. Astron. LII. c. 6. p. 370.
ed. Munker. *αἰητοῦ* vit. fort. *Αἰγείδου*.

III.

ANACREONTIS EPIGRAMMATA.

C—CXVI.

C.

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
 Πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἧδ' ἐβόησε πόλις.
 Οὐτίνα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
 Ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

CI.

Καιτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα
 Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φεΐδεται, ἀλλὰ κακῶν.

CII.

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' ἐνρηγόριο Κορίνθου
 Ἄγκειται Κρονίδα, μᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

CIII.

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄσπεϊ κόσμον
 Θεσσαλίας μ' ἀνέθηξ' ἀρχὸς Ἐγκερωτίδας.

CIV.

Ποῖν μὲν ~~καλλιτέλης~~ μ' ἰδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
 Ἐργοιο ἐστάσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

CV.

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε Λυκαίου
 Τίος· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

C. cf. Anthol. Pal. VII. 226.

CI. Anthol. Pal. VII. 160.

CII. Anthol. Pal. VI. 135.

C.

Occisum Abderis Agathonem robore fortem
Pro patria tota urbs occubuisse dolet;
Nam talem juvenum nullum Mars sanguinolentus
In saevae pugnae turbine fudit humi.

CI.

Cujus id est signum fortis Timocritus armis,
Mavors non parcit fortibus, immo malis.

CII.

Est hic Phidolae equus, quem protulit ampla Corinthus,
Quod pedibus pollet, dos bene lecta Jovi.

CIII.

Hoc, Dionyse, tibi munusque decusque dicavit
Gratus Thessaliae rector Echekratidas.

CIV.

Olim Calliteles me finxit, et huncce nepotes
Constituere virum; par refer ergo pari.

CV.

Praxagoras haec diis donavit dona Lycae
Natus, et artis opus fecit Anaxagoras.

CIII. vid. Anthol. Pal. 17. 142.

CIV. v. Anthol. Pal. VI. 138.

CV. v. Anth. Pal. VI. 139.

CVI.

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος
Μνάμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηϊφίλων.

CVII.

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
Ἀσπίς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέματαί.

CVIII.

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἐλικωνιάς, αἷ τε παρ' αὐτὴν
Ξανθίππη Γλαύκη τ' ἐς χορὸν ἐρχόμεναι
Ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσω δὲ φέρουσιν
Κισσὸν καὶ σταφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

CIX.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
Εἴμα τόδε· ξυνή δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

CX.

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχολὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

CXI.

Εὔχεο Τιμόνακι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
Ἦπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροισι,
Ἐρμῆ τε κρείοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
Ἀστώων καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

CXII.

Τελλὶα ἡμερόεντα βίῳ πόρε Μαιάδος υἱέ,
Ἄρτ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·

CVI. Anth. Pal. VI. 140.

CVII. Anth. Pal. VI. 141.

CVIII. Anth. VI. 134.

CIX. Anth. Pal. VI. 136.

CVI.

Baccho thyrsgero victoris clara Melanthus
Signa chori tribuit natus Areiphili.

CVII.

Palladium, Pythone e discordantibus armis
Erepto, pendet Palladis aede sacra.

CVIII.

En thyrsum gestans Heliconias atque sodales
Xanthippe et Glauce participesque chori
Descendunt de monte ferentes munera Bacchi
Uvas atque hederam barbigeramque capram.

CIX.

Praxidice fecit commendavitque Dyseris
Hanc vestem artificio consilioque pari.

CX.

Prudens, Argyrotoxe, preces, ego deprecor, audi,
Gratia ut eniteat Naucratis Aeschylidae.

CXI.

Dic age, Timonax, fieri volo praeco deorum
Promptus, qui caris vestibulisque meum
Mercurioque potente decus tegit, huncque volentem
Hospitio civem gymnasii excipio.

CXII.

Majae natè, fac, ut laetetur munere vitae
Telliades, et ut hoc laetus habere queat;

CX. Anth. Pal. VI. 137.

CXI. Anth. Pal. VI. 143.

CXII. exstat in Anth. Pal. VI. 346.

Vs. 1. Τέλλιδι Bergk.

Δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
 Ναίειν αἰῶνὸς μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

CXIII.

Καὶ σέ, Κληρορίδη πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης,
 Θαρσήσαιτα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ
 Ὄρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
 Κύματ' ἀφ' ἡμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

CXIV.

Ἀλκίμων σ', ὠρστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων,
 Ὄλεσας δ' ἤβην ἀμύνων πατρίδος δουλήϊην.

CXV.

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόρῳ νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
 Βοίδιον ὡς ἐμπνουν βοῦσι συνεξελάσσης.

CXVI.

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρωσ
 Χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

CXIII. Anth. Pal. VII. 263.

CXIV. Anth. Pal XIII. 4.

Ac des, ut justis Euonymiensibus ille,
Sic est in votis, possit adesse suis.

CXIII.

Clare Cleonorides, patriae deperdidit olim
Te desiderium, praecipitante Noto;
Te tunc Hora rapax hinc abstulit omine laevo
Atque tuam vitam marmore mersit hiems.

CXIV.

Alcimo praeclare princeps, quam miser sodalium est,
Perdidisti tempus, arcens servitutum patria.

CXV.

Porro pasce gregem, pastor, ne forte Myronis
Vaccam cum vivis pascua adire sinas.

CXVI.

Vaccam non fusam fornace, sed, ecce, senecta
Aeratam gaudet se simulasse Myro.

CXV. Anth. Pal. IX. 715.

CXVI. Anth. Pal. IX. 715.

IV.

ANACREONTEA.

CXVII—CLXXXVIII.

CXVII. (1. Bergk. 65. F.)

Ἀνακρέων ἰδὼν με,
 Ὁ Τῆϊός μελωδός,
 Ὅναρ λέγων προσεῖπε·
 Κἀγὼ δραμῶν πρὸς αὐτὸν
 5 Περιπλάκην φιλήσας.
 Γέρον μὲν ἦν, καλὸς δέ,
 Καλὸς τε καὶ φίλευνος.
 Τὸ χεῖλος ὤξεν οἴνου·
 Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἦδη
 10 Ἔρωσ ἐχειραγώγει.
 Ὁ δ' ἐξελὼν καρῆνον
 Ἐμοὶ στέφος δίδωσι·
 Τὸ δ' ὥς Ἀνακρέοντος.
 Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
 15 Ἐδησάμην μετώπῳ·
 Καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
 Ἐρωτος οὐ πέπαυμαι.

CXVIII. (2. Bk. 48. F.)

Δότε μοι λύρην Ὀμήρου,
 Φονίης ἀνευθε χορδῆς·
 Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,

CXVII.

Ut Teius poeta
 Anacreon videt me
 Jubetque adesse visum;
 Ego vocatus adsum
Circum vagans libenter. 5
Senex erat venustus,
 Venustus et decorus,
 Spirabat ore vinum,
 Eumque jam trementem
 Amor manu regebat. 10
 Fronti suaeque demptam
 Praebet mihi coronam,
 Olentem Anacreontem.
 Statim vel ipse nolens
 Frontem meam coronō; 15
 Nec hoc adusque tempus
 Amore iam vacavi.

CXVIII.

Date mi fides Homeri,
 Tamen absque bellicosa;
 Mihi ferte pocla legum,

5 Φέρε μοι νόμους κεράσσω,
 Μεθύων ὅπως χορεύσω,
 Ἐπὸ σώφρονος δὲ λύσσης
 Μετὰ βαρβίτων αἰείδων
 Τὸ παροίνιον βοήσω.
 10 Δότε μοι λύρην Ὀμήρου
 Φονίης ἀνευθε χορδῆς.

CXIX. (2 B. Bergk 49. F.)

ΤΟΥ ΑΛΛΟ ΑΥΤΟΥ.

Ἄγε, ζωγράφων ἀριστε,
 Λυρικῆς ἄκουε Μούσης,
Φιλοπαίγμονός τε Βάκχου
 Ἐτεροπνόους ἐπαύλους.
 5 Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
 Ἰλαράς τε καὶ γελώσας·
 Ὁ δὲ κηρὸς εἰ δύναιτο,
 Γράφε καὶ νόμους φιλοῦντων.

CXX. (4 B. 17. F.)

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ.

Τὸν ἀργυροῦν ~~τρεῦων~~
 Ἦφαιστὲ μοι ποίησον,
 Πανοπλίαν μὲν οὐχί,
 (Τί γὰρ μάχαισι κάμοις;)
 5 Ποτήριον δὲ κοῖλον,
 Ὅσον δύνῃ, βαθύνας.
 Ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ

CXIX. Hoc poematum in Cod. Vat. cum superioris versu *φονίης*
ἀνευθε χορδῆς cohaeret.

Vs. 3. δὲ Βάκχαι V.

Ego temperabo leges,
 Ut agam madens choreas, 5
 Et ego furore sano
 Fidibus lyrae poema
 Dionysium sonabo.

10

CXIX.

AD PICTOREM.

Agedum, perite pictor,
 Lyricae stude Camenae,
 Hilaris jocis Jacchi
 Vicibusque tiliarum.
 Hilaras, joco vacantes 5
 Mihi finge civitates;
 Ubi cera fert, amantum
 Mihi finge, quaeso, leges.

CXX.

IN POCULUM ARGENTEUM.

Vulcane, funde, sumpto
 Argenteo metallo,
 Non bellicum apparatus; —
 Mi nulla cura pugnae —
 Scyphum mihi cavato 5
 Quantum potes, profundum;
 In hoc mihi que caela

Vs. 4. *ἐναύλους* V. Hunc versum sexto subjicit Bergk, utrobique post 3. et 6. versum excidisse ratus. — Vs. 7. *ἂν δύναιτο* V.

CXX. *αὐτοῦ* V. Bergk ex Anthol. *αὐτὸ* Gell. XIX, 9.

Μῆτ' ἄστρο, μῆθ' ἄμαξαν,
 Μῆ στυγρὸν Ὠρίωνα.
 10 Τί Πλειάδων μέλει μοι,
 Τί γὰρ καλοῦ Βωώτου;
 Ποίησον ἀμπέλους μοι,
 Καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν,
 Καὶ Μαινάδας τρυγώσας·
 15 Ποίει δὲ ληρὸν οἶνον,
 Καὶ χρυσέους πατουῖντας
 Ὅμοῦ καλῶ Λυαίῳ
 Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.

CXXI. (4 B. 18. F.)

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Καλλίτεχνα, τόρευσον
 Ἔαρος κύπελλον ἤδη·
 Τὰ τερπνὰ πρῶτα ἡμῖν
 Ῥόδα φέρουσαν ὤρη.
 5 Τὸν ἄοργρον δ' ἀπλώσας
 Ποίει πότόν μοι τερπνόν.
 Μῆ τῶν, παραινῶ, τελετῶν
 Ξένον τί μοι τορεύσης,
 Μῆ φευκτὸν ἱστόρημα·
 10 Μᾶλλον δὲ ποίει Διὸς γόνον,
 Βάκχον Εὐϊὸν ἡμῖν.
 Μίστις νάματος ἢ Κύπρις
 Ὑμεναίοις κροτῶσα.
 Χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους;

Vs. 11. Τί γὰρ καλοῦ Βωώτου.

Vs. 16. Καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας V.

Vs. 17. Sic Gellius, sed vid. Bergk.

Neve astra, neve currus,
 Neu triste sidus ullum.
 Quae cura Plejadum mi, 10
 Quae siderum Bubulci est?
 Tu, quaeso, finge vites,
 Uvasque cum racemis
 Bonosque vinitores,
 Simul deum Lyaeum, 15
 Cupidinem, Bathyllum.

CXXI.

IN POCULUM ARGENTEUM.

Ars clara, quaeso, caela
 Veris süave poclum,
 Horamque, quae, fragrantes
 Nobis rosas ministret,
 Argenteisque lamnis 5
 Compone potionem
 Gratam mihi, sed hortor,
 Ne feceris sacrorum
 Insigne barbarorum;
 Bacchum mihi Jovis fac 10
 Cadmeidisque prolem
 Et Cypriam sacrato
 Plectro melos cientem,
 Cupidines inermes,

Ἔσοτα γὰρ ποδότην. Versus deest in V.

CXXI. 5. Vs. ἀργύρεον ἀπλ. Vat.

8. Vs. μη' ξέρον μοι τοαεύσας Vat.

15

Καὶ Χάριτας γελώσας,
 Ἐπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
 Εὐβότρνον, κομῶσαν
 Σύνναπτε κούρους εὐπρεπεῖς·
 Ὅμοῦ δὲ Φοῖβος ἀθύροι.

CXXII. (5. B. 59. F.)

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

5

Στέφος πλέκων ποδ' ἔθρον
 Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,
 Καὶ τῶν πτερῶν κυτισγῶν
 Ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
 Λαβῶν δ' ἔπινον αὐτόν·
 Καὶ τῶν ἔσω μελῶν μου
 Πτεροῖσι γαργαλίξει.

CXXIII. (6. B. 11 F.)

ΕΙΣ ΕΛΥΤΟΝ.

5

10

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες·
 Ἀνακρέων, γέρον εἶ·
 Λαβῶν ἔσοπτρον, ἄθρει
 Κόμας μὲν οὐκ ἔτ' οὔσας,
 Ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
 Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
 Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
 Οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
 Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
 Ὡς πελάσ· τὰ Μοίρης.

CXXII. Inscr. Spaletti τοῦ αὐτοῦ superscripsit.

Et Gratias jocantes
 Vitemque pampinosam,
 Uvis comisque plenam;
 Fac virgines decoras;
 Et cantet ipse Phoebus.

CXXII.

IN AMOREM.

Nectens manu coronam
 Vidi in rosis Amorem;
 Alisque comprehensum
 Mersi mero Lyaei.
 Hoc hausit ille captum,
 Et in sinu sedens me
 Alis quatit titillans.

CXXIII.

ANACREON AD SE.

Dicunt mihi puellae:
 Anacreon: senex es.
 Nunc, ecce! teste vitro,
 Nullos habes capillos
 Totaque fronte calves —
 Superite sint capilli,
 An perdit, latet me:—
 Patet mihiq̄ue constat,
 Senem magis decere
 Lusum sequi venustum,
 Calcem premente Fato.

CXXIII. τὸ δὲ οἶδα Vat.

CXXIV. (7. B. 15. F.)

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Οὐ μοι μέλει τὰ Γύγεω,
 Τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·
 Οὐδ' εἰλέ πώ με ζῆλος,
 Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
 5 Ἐμοὶ μέλει μύροισι
 Καταβρέχειν ὑπήρην·
 Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
 Καταστέφειν κάρηνα.
 Τὸ σήμερον μέλει μοι·
 10 Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
 Ἔως οὖν ἔτ' εὐδί' ἐστίν,
 Καὶ πῖνε, καὶ κύβευε,
 Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
 Μὴ νοῦσος, ἣν τις ἔλθῃ,
 15 Λέγῃ, σὲ μὴ δεῖ πίνειν.

CXXV. (8. B. 31. F.)

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
 Πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί.
 Θέλω, θέλω μαῆναι.
 5 Ἐμαίνει Ἄλκυμίων τε,
 Χὸ λευκόπους Ὀρέστῆς, *χωρὶς scribendum*
 Τὰς μητέρας κτανόντες· *conf. Soph. Ai. 456.*
 Ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς, *καὶ τὸ = χωρὶς. Βασίλειος*
 Πιὼν δ' ἐρυνθρὸν οἶνον *χωρὶς!*
 Θέλω, θέλω μαῆναι.

CXXIV. Inser. εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν Spal. — Vs. 4. φθονῶ V.

CXXV. Hermann El. Doctr. metr. p. 476. conjecit: Ἐμαίνετο

*P.F.E. conjecit Ἀλκυμίων. Be forma Ἀλκυμίων vid. Nauck
Fragio. gr. fragm. p. 302.*

Grieco 1860 tellico io.

CXXIV.

IN SE.

Ad nos quid ille Gyges,
 Rex Sardinum superbus?
 Nec vi tenebor auri,
 Nec regna concupiscam.
 Ego rosis amabo 5
 Meam rigare barbam,
 Ego rosis amabo
 Comptum caput novare;
 Hoc sole gaudeamus;
 Num crastino, latet nos; 10
 Dum lux serena lucet,
 Talis stude scyphisque,
 Liba bibens Lyaeo,
 Ne quando morbus adsit,
 Dicat: cave Lyaeum. 15

CXXV.

IN SE.

Da, per deos, mihi, quod
 Uno bibam tenere;
 Volo furens salire.
 Olim furebat Aleman ^{et} (Olim) Alemanon
 Et (nudipes) Orestes, furebat 5
 Uterque matricida,
 At nullum ego necavi,
 Bibi merum rubellum;
 Volo furens salire.

πρὸν Ἀλκμάν, — Hanc conjecturam in versu latine interpretando
 sum secutus. De forma Ἀλκμάν cf. Valck. ad Phoen. 196. p. 65.

Jam ante me conjecturam est Ἀλκμάνων. vide Henri. Steph.
 Thesaur. graec. lingu. tom I. sub voce Ἀλκμάνων (ed.
 Didot. Paris.)

10 Ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν
 Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
 Καὶ τόξον Ἰφίτειον.
 Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας
 Μει' ἀσπίδος κραδαίνων
 15 Τὴν Ἐκτορος μάχαιραν.
 Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
 Καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
 Οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
 Θέλω, θέλω μανῆραι.

CXXVI. (9. B. 12. F.)

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
 Τί, κοτύλη χελιδῶν;
 Τὰ ταρσά σεν τὰ κοῦφια
 Θέλεις λαβῶν ψαλίξω;
 5 Ἥ μᾶλλον ἔνδοθεν σεν
 Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
 Ἐκεῖνος, ἐκθερίζω;
 Τί μεν καλῶν ὀνειρώων
 Ἐπορθερίωσι φωναῖς
 10 Ἀρήρασας Βάθυλλον;

CXXVII. (10. B. 77. F.)

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ.

Ἐρωτα κήρινόν τις
 Νεηρίης ἐπώλει.
 Ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
 Πόσον θέλεις, ἔφηρ', σοί
 5 Τὸ τυχθὲν ἐκποιῶμαι;

CXXV. Vs. 16. ἔγω V.

Olim Hercules furebat, 10
 Quassans gravem pharetram
 Et Iphiti sagittas.
 Olim furebat Ajax
 Aes Hectoris vibrando
 Umbone nixus atro. 15
 Ego scyphum tenebo
 Et temporum coronam;
 Nec aes tenens, nec arcum
 Volo furens salire.

CXXVI.

IN HIRUNDINEM.

Quicquid tibi lubebit,
 Reddam, loquax hirundo,
 Si vis, leves prehensas
 Alas tibi secabo;
 Aut, si lubebit, oris 5
 Linguam tibi recidam,
 Tereus ut ille quondam.
 Quid iuvit abstulisse
 Mi mane suscitato
 E somniis Bathyllum? 10

CXXVII.

IN AMOREM CEREUM.

Cera litum subibat
 Puer ferens Amorem,
 Et huic ego propinquans:
 Quanti tibi figura,
 Amice, prostat, inquam. — 5

Ὅ δ' εἶπε δωριάζων·
 Λίβ' αὐτὸν ὀππόσον λῆς.
 Ὅπως δ' ἂν ἐκμάθῃς νιν,
 Οὐκ εἰμὶ καροτέγγας·
 10 Ἀλλ' οὗ τι λῶ συνοικῆν
 Ἔρωτι παντορέκτα.
 Δὸς οἶν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
 Δραχμῆς, καλὸν σύννευον.
 Ἔρωσ, σὺ δ' εὐθέως με
 15 Πύρωσον· εἰ δὲ μή, σὺ
 Κατὰ φλογὸς τακῆση.

CXXVIII. (11. B. 13. F.)

ΕΙΣ ΑΤΤΙΝ.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
 Τὸν ἡμίθην Ἄττιν
 Ἐν οὔρεσιν βοῶντα
 Λέγουσιν ἐκμανῆναι·
 5 Οἱ δὲ Κλάρον παρ' ὄχθαις
 Λαφνηφόροιο Φοίβου
 Λάλον πίνοντες ὕδωρ
 Μεμνηότες βοῶσιν.
 Ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαίου
 10 Καὶ τοῦ μύρου κοροσθεῖς
 Καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης,
 Θέλω, θέλω μανῆναι.

CXXIX. (12. B. 14. F.)

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θέλω, θέλω φιλησάει·
 Ἐπειδ' Ἔρωσ φιλεῖν με·

CXXVII. Vs. 10. (pro τι λῶ) θέλω Vat.

Et iste more Dorum:
 Quanti lubebit, eecam!
 Sed nosce, quaeso, totam.
 Non artifex ego sum:
 Sed respuo sodalem, 10
 Qui cuncta vult, Amorem. —
 Mihi dato, sed asse
 Bellum dato sodalem. —
 Amor, statim crema me;
 Si non placebit, ipse 15
 Flammae datus liquesces.

CXXVIII.

IN SE.

Pulchram ferunt Cybeben,
 Ex parte feminam Attin
 In montibus boantem
 Ferri suo furore;
 Juxta Clarique fontes 5
 Apollinis decori
 Potos aquam disertam
 Boare perfurentes.
 Plenus deo Lyaeo
 Ego; fragrante myrrha 10
 Meaeque caritate
 Indulgeo furori.

CXXIX.

IN CUPIDINEM.

Volo, volo, vel ipso
 Suadente Amore, amare.

Ἐγὼ δ', ἔχων τόχημα
 Ἄβουλον, οὐκ ἐπέισθην.
 5 Ὅ δ' ἐνθὺν τόξον ἄρας
 Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
 Μάχη με προῦκαλεῖτο.
 Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
 Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
 10 Καὶ δοῦρα, καὶ βοεῖην,
 Ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
 Ἐβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφρευγον.
 Ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' οἰστούς,
 Ἦσχαλλεν, εἰθ' ἑαντὸν
 15 Ἀφῆκεν εἰς βέλεμον.
 Μέσος δὲ καρδίας μεν
 Ἔδυνε, καὶ μ' ἔλυσε.
 Μάτην δ' ἔχω βοεῖην·
 Τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
 20 Μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

CXXX. (13. B. 32. F.)

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥ ΕΡΩΤΑΣ.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
 Ἐπίστασαι κατεπειν,
 Εἰ κύματ' οἶδας εὐρεῖν
 Τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
 5 Σὲ τῶν ἐμῶν Ἐρώτων
 Μόνον ποιῶ λογιστήν.
 Πρῶτον μὲν ἔξ Ἀθητῶν
 Ἐρωτας εἴκοσιν θές,

CXXIX. Vs. 17. ἔλυσε V.

Quod mens abhorret omnis,
 Sequi diu recuso.
 Sed ille sumpsit arcum 5
 Et auream pharetram,
 Ad arma me vocavit.
 Ego statim reposito
 Thorace cum sagittis
 Scutoque, tamquam Achilles, 10
 Cupidinem petivi.
 Sed fixit ille, fugi.
 Quod non habet sagittam,
 Dolet, deinde sese
 Demittit in sagittam, 15
 Et dividit mihi cor,
 Vincitque meque solvit.
 Scutum reservo frustra.
 Nam quid foris petamus,
 Si vis ferit medullam. 20

CXXX.

IN AMORES SUOS.

Si computare nosti,
 Quot arborum comae sint,
 Et invenire totam
 Omnis maris saburram,
 Mihi meorum Amorum 5
 Tu calculator esto.
 Bis ergo pone Amores
 Denos Athenienses;

Καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλους.

10

Ἐπεὶ δ' ἐκ Κορίνθου
Θὲς ὄρμαθὸς Ἐρώτων
Ἀχαιῆς γὰρ ἔστιν,

Ὅπου καὶ γυναιῖκες.

Τίθει δὲ Λεσβίους μοι,

15

Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
Καὶ Καρίης (?) Ρόδου (?) τε,
Δισχιλίου Ἐρωτας. —

Τί φῆς; — ἀνεπτερώθης;

Ὅν πο Σύρους ἔλεξα,

20

Ὅν πο πόθους Κανώβου,

Ὀν τῆς ἅπαντ' ἐχούσης

Κρήτης, ὅπου πόλεσσι

Ἐρως ἐποργιάζει.

Τί σοι θέλεις ἀριθμῶ

25

Τοὺς ἐκτὸς αὐ Γαδείρων,

Τοὺς Βακτριῶν τε καὶ Ἰνδῶν,

Ψυχῆς ἐμῆς Ἐρωτας;

CXXXI. (14. B. 9. F.)

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ἐρασμὴ πέλεια,

Πόθεν, πόθεν πέτασσαι;

Πόθεν μύρων τοσοῦτων,

Ἐπ' ἡέρος θέουσα,

5

Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;

Τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;

CXXX. Vs. 18. ἀνεπτερώθης; scripsi auctore Hermanno, ἀεὶ
κηρῶ θές Fischer, ἀεὶ κηρωθείς Pawius. — Vs. 25. καὶ τοὺς Γα-

Illis ter adde quinos
 Volatiles Amorum 10
 Turmas Corinthiorum.
 Achaja enim redundat
 Tot feminis venustis.
 Ponas deinde Lesbi,
 Et computes Jonum 15
 Et Cariae Rhodique
 Bis, credo, mille Amores.
 Quid dicis? avolasti?
 Non attigi Syros, nec
 Cupidines Canobi 20
 Nec cuncta continentis
 Cretae tot urbiumque,
 Quibus furit Cupido.
 Quid? sis, tibi vel addam,
 Quos quaero, pone Gades, 25
 Et Bactrios, et Indos
 Cordis leves Amores.

CXXXI.

IN COLUMBAM.

Amabilis columba,
 Dic! undenam volasti?
 Tot unde fers odores
 Per aërem volatu,
 Spirans olensque pennis? 5
 Quid est tibi negoti?

δέλτων ἐκτός Herm. Vat. *τοὺς ἐκτός αὐτῆς Γαδέτων* Paw. Fischer. al.

CXXXI. Inscr. Spal. add. *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
 Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 Τὸν ἄσπι τῶν ἀπάντων
 10 Κρατοῦντα καὶ τύραννον.
 Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
 Λαβοῦσα μικρὸν ἕμνον.
 Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
 Διακονῶ τοσαῦτα.
 15 Καὶ νῦν, ὄρῃς, ἐκείνου
 Ἐπιστολὰς κομίζω·
 Καὶ φησιν εὐθέως με
 Ἐλευθέριον ποιήσειν·
 Ἐγὼ δὲ, κῆν ἀφῆ με,
 20 Δούλη μενῶ παρ' αὐτῶ.
 Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
 Ὅρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
 Καὶ δένδροισιν καθίζειν,
 Φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
 25 Ταυῶν ἔδω μὲν ἄροτον,
 Ἀφαοπάσασα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
 Πιεῖν δ' ἐμοὶ δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
 30 Πιοῦσα δ' ἂν χορεύω,
 Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
 Πτεροῖσι συσκιάζω·
 Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῶ
 Τῶ βαρβίτῳ καθεύδω.

CXXXI. Vs. 24. τ. V.

Vs. 28. δέ μοι V.

Anacreon amatum
 Me misit ad Bathyllum,
 Vix puberem tyrannum,
 Sed omnium potitum. 10
 Me vendidit Cythere
 Odario recepto.
 Sic hoc Anacreonti
 Negotium ministro,
 Et, quas vides, tabellas 15
 Fero datas ab illo.
 Statimque velle sese
 Me liberare dicit.
 Sed, quando liberabit,
 Eius manebo serva. 20
 Quid est opus volare
 Trans rura, transque montes,
 Ramisque considerare,
 Agrique fruge vesci?
 Nunc mando frusta panis, 25
 Quae de manu reporto
 Anacreontis ipsa.
 Ac dat mihi bibendum
 Vinum suum propinans.
 Et quando pota salto, 30
 Ipsum meis tenellis
 Alis herum recondo;
 Lyra cubans in ipsa
 Claudio meos ocellos.

Vs. 31. καὶ δεσπότην Ἀνακρεῖον (τα) glossemate vitiose addit V.

Vs. 32. συγκαλύψω (a. m. 2.) συσκιιάσω a.

35

"Εχεις ἄπαντ' ἀπέλθε.
 Λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
 Ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

CXXXII. (15. B. 28. F.)

EIS THN EAYTOY ETAIPAN.

5

"Αγε, ζωγράφων ἄριστε,
 Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
 Ῥοδῆς κάρανε τέχνης,
 Ἀπεῦσαν, ὡς ἂν εἶπω,
 Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
 Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
 Ἀπαλὰς τε καὶ μελαίνας·
 Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
 Γράφε καὶ μύρον πνεούσας.
 Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρευῆς
 Ὑπὸ πορφύραισι χαίταις
 Ἐλεφάντινον μέτωπον.
 Τὸ μεσόφρονον δὲ μὴ μοι
 Διάκοπτε, μήτε μίσηγε.
 Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
 Τὸ λεληθότως σύνοφρον
 Βλεφάρων ἴτην κελαινήν.
 Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
 Ἄμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθήρης,
 Ἄμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθίρης.
 Γράφε ῥῖνα καὶ παρειὰς,
 Ῥόδα τῷ γάλακτι μῆξας.

10

15

20

CXXXII. Spal. add. Τοῦ αὐτοῦ.

Scis cuncta nunc; abito: 35
 Cornice me dedisti,
 Homo, loquaciorem.

CXXXII.

IN BATHYLLUM.

Agedum, perite pictor,
 Rhodiae magister artis,
 Operare penicillo,
 Age, pinge mi remotam
 Procul hinc meam puellam. 5
 Mihi pinge, quaeso, primum
 Teneros nigrosque crines,
 Modo cera possit, hos et
 Nitidos fragrante nardo.
 Prope flavidos capillos 10
 Super integramque malam
 Superadde frontem eburnam.
 Neque junge separatum
 Ciliorum utrumque tegmen,
 Leviterque, sicut illa, 15
 Habeat supra resumptum.
 Bene palpebras nigrantes
 Oculosque pinge veros
 Velut igne fulgurantes,
 Uti Palladisque glaucos, 20
 Madidos, uti Cytherae.
 Roseas nares genasque
 Imitare lacte tinctas;

25 Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
 Προκαλούμενον φίλημα.
 Τρουφεροῦ δ' ἔσω γερείου
 Περί λυγδίνῳ τραγγήῳ
 Χάριτες πέτοινο πᾶσαι.
 Στόλισον τὸ λοιπὸν ἀντήν
 30 'Υποπόρφύροισι πέπλοισ'
 Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
 Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
 Ἀπέχει· βλέπω γὰρ ἀντήν·
 Τάγμα, κηρὲ, καὶ λαλήσεις.

CXXXIII. (16. B. 29. F.)

ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὔτω,
 Τὸν ἐταῖρον, ὡς διδάσκω.
 Λιπαρὰς κόμας ποιήσον,
 Τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
 5 Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἠλιώσας.
 Ἐλικας δ' ἐλευθέρους μοι
 Πλοκάμων, ἄτακτα συνθεῖς,
 Ἄφες, ὡς θέλωσι, κείσθαι.
 Ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
 10 Στεφέτω μέτωπον ὄφρους
 Κυανωτέρῃ δρακόντων.
 Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
 Κεκερασμένον γαλήνῃ,
 Τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἔλκον,
 15 Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,

CXXXII. Vs. 28. ποιῶνται V.

Labiumque pingē Suadae,
 Quod ad osculum vocabit. 25
 Volitetque Gratiarum
 Chorus ad sūave mentum et
 Niveo colore collum.
 Reliquum rubente veste
 Amici meam puellam. 30
 Aliquidque carnis intus
 Micet arguatque corpus.
 Satis est! Videtur ipsa;
 Age cera mox loquetur.

LXXXIII.

IN BATHYLLUM.

Facito mihi Bathyllum,
 Uti dixero, sodalem,
 Facito comas nitentes,
 Alias nigro colore,
 Aliasque solis instar, 5
 Sine vinculo volantes,
 Sine quaque lege cirros,
 Uti sunt, inordinatos.
 Teneris tegatur alta
 Decorata palpebris frons, 10
 Mage vel dracone glaucis;
 Oculus niger minax sit,
 Simul aequitate mixtus.
 Simul aequet os Gradivi,
 Simul et Dionae ocellos, 15

Ἴνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
 Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
 Ῥοδέην δ', ὅποια μῆλον,
 Χνοῖν ποίει παρειήν·
 20 Ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδοῦς
 Δύνασαι βαλεῖν, ποιήσον.
 Τὸ δὲ χεῖλος, οὐκέτ' οἶδα,
 Τί μοι τρόπῳ ποιήσεις . . .
 Ἀπαλόν, γέμον τε Πειθοῦς.
 25 Τὸ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς
 Ἐχέτω λαλῶν σιωπῆ.
 Μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
 Τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν
 Ἐλεφάντινος τράχηλος.
 30 Μεταμάξιον δὲ ποίει
 Διδύμας τε χεῖρας Ἐρμοῦ,
 Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
 Διονυσίην δὲ νηδόν.
 Ἀπαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
 35 Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
 Ἀφελῆ ποιήσον αἰδῶ,
 Παφίην θέλουσαν ἦδη.
 Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
 Ὅρι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
 40 Δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
 Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
 Λάβε μισθὸν, ὅσσον εἴπης.
 Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
 Καθελὼν, ποίει Βάθυλλον.

Uti nunc quis expavescat,
Uti nunc et erigatur.
Roseam paremque pomo
Facito genam tenellam.
Et, ubi potes, Pudoris 20
Similem refer ruborem.
Neque, qui labrum colores,
Ego te docere possum,
Tenerum scatensque Suada.
Quid? et omne ceraque ipsa 25
Erit eloquens silendo.
Subeatque pone vultum
Et Adoniam antecellat
Eboris nitore cervix.
Decora sinum mamillis, 30
Geminas manus fac Hermae,
Et utrumque Castoris crus;
Superadde ventrem Jacchi,
Super et tenella crura,
Quibus ardet intus ignis, 35
Tenerum refer Pudorem
Veneremque jam volentem.
Malus ecce livor artis,
Dare terga non licere
Ea, quae magis placerent! 40
Ego te pedes docebo?
Cape, quod petis, brabeum!
Age, Apollinem relinque,
Potiusque fac Bathyllum.

45 Ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης,
Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

CXXXIV. (17. B. 21. F.)

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,
Βρομίον πιεῖν ἀμυστί·
Ἐπὸ καύματος γὰρ ἤδη
Προδοθεὶς ἀναστενάζω.
5 Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων
Στεφάνους, οἴους πυκάζω.
Τὰ μέτωπα μου ἵπικαίει.
Τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
Κραδίη, τίμι σκεπάζω;

CXXXV. (18. B. 22. F.)

Εἰς Βαθύλλον.

Παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου
Καθίσω καλὸν τὸ δένδρον·
Ἀπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
Μαλακωτάτω κλαδίσκῳ.
5 Παρὰ δ' αὐτὸν ἐπερεθίζει
Πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς.
Τίς ἂν οὐκ ὀρώων παρελθεῖ
Καταγώγιον τοιοῦτο;

CXXXVI. (19. B. 20. F.)

Εἰς Ἐρωτα.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἐρωτα
Δήσασαι στεφάνοισι

CXXXIII. Vs. 45. εἰσέλθης a. m. 2. V.

CXXXIV. Vs. 4. προδοθεὶς a. m. 2. πυροθεὶς a. m. 1. V.

At, ubi Samum redibis, 45
Facito deum e Bathyllo.

CXXXIV.

IN SE.

Date mi, date, o puellae,
Bromium semel bibendum.
Etenim premente vini
Gemo provocatus aestu.
Date viteas corollas, 5
Ego quas subinde necto.
Mea frons vel ardet ipsa;
Ego cui graves amorum
Cumulabo, cor, calores?

CXXXV.

IN BATHYLLUM.

Recubabo, ridet arbor,
Vocat umbra me Bathylli;
Agitat comas tenellas
Tenuissimo racemo.
Vocat et scaturiente 5
Aqua clara fonte Suadae.
Loca blanda conspicatus,
Quis, amice, praeteribit?

CXXXVI.

IN AMOREM.

Musae nuper Amorem
Multo flore ligatum

CXXXV. Hoc poematium priori adjunxit Bergk. — Vs. 5. Scripsi
ἔπεθεθῆκε, vulgo *ἔπεθῆκε* haud salvo metro.

Τῷ Κάλλει παρέδωκαν,
 Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
 5 Ζητεῖ, λῦτρα φέρονσα,
 Ἀύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
 Κἂν λύση δέ τις αὐτὸν,
 Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
 Δουλεύειν δεδίδακται.

CXXXVII. (20. B. 66. F.)

Ἦδυμελῆς Ἀνακρέων·
 Ἦδυμελῆς δὲ Σαπφῶ
 Πινδαρικὸν δὲ [τί] μοι μέλος
 Συγκεράσας τις ἐγγέοι·
 5 Τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ
 Καὶ Δίονυσος ἐλθῶν
 Καὶ Παφίη λιπαρόχροος
 Καντὸς Ἔρωσ ἄν ἐκπιεῖν.

CXXXVIII. (21. B. 29. F.)

ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΝ ΠΙΝΕΙΝ:

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
 Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν·
 Πίνει θάλασσ' ἀναύρους,
 Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
 5 Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
 Τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
 Καντῷ θέλοντι πίνειν;

CXXXVII. Vs. 3. *τι* malim expungere, quam τότε cum Bergkio scribere, — et V. 6. pro εἰσελθῶν — Hermann. cj. ἐλθῶν, ut 2. sic versum 6. finiri putans; utrumque vero strophæ ultimum habens,

Addixere Decori.
 Accurrit Venus atque
 Auri proposita vi
 Illum solvere quaerit,
 At si vel redimetur,
 Restabit nec abibit;
 Consuevit famulari.

5

CXXXVII.

Dulce sonans Anacreon
 Dulce sonansque Sappho
 Pindaricumque mi melos
 Compositum quis offerat
 Sunt tria, quae, puto, brevi
 Adveniensque Bacchus
 Et Cythereis elegans
 Et vel Amor mihi bibent.

5

CXXXVIII.

BIBERE.

Tellus bibit nigrescens,
 Arbor bibitque terram,
 Bibitque pontus amnes,
 Hunc sol bibit vel ipsum,
 Bibitque luna solem.
 Quid vultis, o sodales,
 Arcere me bibentem?

5

prioris primis duobus versibus destitutae, posterioris autem plenae.

CXXXVIII. Vs. 2. *τελει δένδρα δ' αὐτήν* Vat.

Vs. 3. *δ' αὔρας* (p. *ἀναύρους*) Vat.

CXXXIX. (22. B. 20. F.)

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἡ Ταντάλον ποτ' ἔστη
 Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
 Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπη
 Πανδίωνος χελιδῶν.

5

Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην,
 Ὅπως αἰεὶ βλέπης με·
 Ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
 Ὅπως αἰεὶ φορῆς με.

10

Τῶν θεῶν γενέσθαι,
 Ὅπως σε χρῶτα λούσω.
 Μύρον, γύναι, γενοίμην,
 Ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.

15

Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
 Καὶ μάργαρον τραχήλω,
 Καὶ σάνδαλον γενοίμην.
 Μόνον ποσὶν πάτει με.

CXL. (23. B. 1. F.)

ΕΙΣ ΛΥΡΑΝ.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
 Θέλω δὲ Κάδμῳ ἄδειν·
 Ἄ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
 Ἔρωτα μῶνον ἤχει.

5

Ἡμεῖσα νεῦρα πρῶην,
 Καὶ τὴν λύρην ἄπασαν,
 Καὶ γὰρ μὲν ἦδον ἄθλους
 Ἡρακλέους· λύρη δὲ

CXXXIX. Ad XX. Vs. 1. Amphionis marita Niobe est, Tantali conjux. — Vs. 3. Procne Pandionis filia.

CXXXIX.
IN VIRGINEM.

Amphionis marita
 Stabat silex Phrygum oris.
 Pandionisque nata
 Hirundo subvolabat.
 Vitrum nitens ut essem, 5
 Ut usque me videres;
 Et vestis esse vellem,
 Ut memet usque ferres;
 Et esse lympa vellem,
 Tuam ut cutem lavarem, 10
 Possemque nardus esse
 Unctamque te fricarem,
 Ut vinculum papillis,
 Ut margarita collo,
 Essem pedile tantum, 15
 Ut calce me ferires.

CXL.
AD LYRAM.

Volo dicare Atridis,
 Cadmo dicare carmen.
 Sed barbitos fidesque
 Unum sonant Amorem.
 Nuper fides novavi, 5
 Et Herculis labores
 Cantare tento, verum
 Plectrum refert Amores.

Vs. 10. *σξυ* V. (p. *σξ*).

CXL. Vs. 3. *α* Vat.

Ἔρωτας ἀντεφώνει.
 Χαίρουτε λοιπὸν ἡμῖν,
 10 Ἦρωες· ἡ λύρη γὰρ
 Μόνους Ἔρωτας ἄδει.

CXLI. (24. B. 2. F.)

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Φύσις κέρατα ταύροις,
 Ὀπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
 Ποδακίην λαγωοῖς,
 5 Λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
 Τοῖς ἰχθύσι τὸ νηκτὸν,
 Τοῖς ὀρνέοις πέτυσθαι,
 Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
 Γυναιξὶν οὐκέτ' εἶχεν·
 Τί οὖν; δίδωσι κάλλος
 10 Ἀντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
 Ἀντ' ἐγγέων ἀπάντων·
 Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
 Καίπερ καλὴ τις οὔσα.

CXLII. (25. B. 33. F.)

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,
 Ἐτησίη μολοῦσα,
 Θέρει πλέκεις καλιήν,
 5 Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 Ἦ Νεῖλον, ἢ πὶ Μέμφιν·
 Ἔρωσ-δ' αἰεὶ πλέκει μου
 Ἐν καρδίῃ καλιήν.

CXLI. Vs: 8. οὐκ ἔτ' V.

Fortes viri, valete!
 Lyraeque carmen unis
 Amoribus dicabo. 10

CXLI.

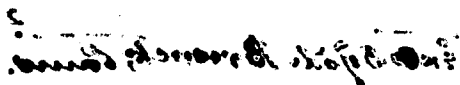
IN MULIERES.

Natura bobus arcus,
 Calces dedit caballis,
 Cervo pedum vigorem,
 Vim dentium leoni,
 Pesci natationem, 5
 Volucris volatum,
 Viris sagacitatem.
 Quid feminis relictum?
 Nil est, nisi venustas:
 Haec scuta cuncta supplet, 10
 Haec cuncta supplet arma;
 Formosa virgo ferrum
 Ipsumque vincit ignem.

CXLII.

IN HIRUNDINEM.

O singulos per annos
 Redux hirundo cara,
 Aestate nidularis
 Brumae petis diebus
 Nilum caputve Memphis. 5
 Semper mihi Cupido
 In corde nidulatur.

Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
 Ὅ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμῆν,
 Ὅ δ' ἠμίλεπτος ἤδη.
 10 Βοή δὲ γίγνεται αἰεὶ
 Κεληρότων νεοτῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροῦς
 Οἱ μείζονες τρέφουσιν·
 Οἱ δὲ τραπέντες εὐθύς
 15 Πάλιν κύνουσιν ἄλλους.
 Τί μῆχος ὄν γένηται;
 Οὐ γὰρ σθένω τοσοῦτους
 Ἐρωτας ἐβοῆσαι.

CXLIII. (26. A. B. 16. F.)

EIS EAYTON.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 Ὅ δ' αὖ Φρυγῶν αὐτάς·
 Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
 Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
 5 Οὐ πεζὸς, οὐχὶ νῆες·
 Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος,
 Ἀπ' ὀμμάτων με βάλλον.

CXLIV. (26. B. B. 16. F.)

EIS EPONTAS.

Ἐπ' ἰσχύοις μὲν ἵπποι
 Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι·
 Καὶ Παρθίους τις ἀνδρας
 Ἐγγώρισεν τιάραις.
 5 Ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρωῶντας

CXLII. ἐβοῆσαι. V. Barn. Paw. et Fisch. ἐκβοῆσαι cet.?

ἐκβοῆσαι Brunck, Paus.

Cupidò sumit alas;
 Hic illico fit ovum
 Et ille seminudus.
 Clamorque fit perennis 10
 Volucrium volantum;
 Cupidinesque parvis
 Ferunt edenda grandes;
 Mox rursus educati
 Novos parant creare. 15
 Ecquae mihi potestas?
 Nam non licebit omnes
 Cupidines vocare.

CXLIII.

IN SE.

Thebana tu celebras,
 Et ille bella Troum,
 Ego meos receptus.
 Me non eques pedesve
 Navesve perdidere; 5
 Exercitus novus me
 Agressus est ocellis.

CXLIV.

IN AMANTES.

In clunibus caballi
 Ignis subest character.
 Tu natione Parthos
 Agnoveris tiaris.
 Egoque conspicatus 5

CXLIV. In codice hoc carmen cum priore nexum est.

Ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
 Ἔχουσι γάρ τι λεπτόν
 Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

CXLV. (27. A. B. 41. F.)

ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθῆρης*
 Παρὰ Ἀημιναίς καμίνοις
 Τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
 Ἐποίη, λαβὼν σίδηρον.
 5 Ἀΐδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
 Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
 Ὁ δ' Ἐρως χολῆν ἔμισγεν.
 Ὁ δ' Ἄρης ποτ', ἐξ αὐτῆς
 Στιβαρὸν δόρον κραδαίνων,
 10 Βέλος ἠντέλιξ Ἐρωτος·
 Ὁ δ' Ἐρως, τόδ' ἐστίν, εἶπε,
 Βαρύ· πειράσας νοήσεις.
 Ἐλαβεν βέλεμον Ἄρης.
 Ὑπεμεΐδίασε Κύπρις.
 15 Ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
 Βαρύ, φησὶν ἄρον αὐτό.
 Ὁ δ' Ἐρως, ἔχ' αὐτό, φησι.

CXLVI. (27. B. et C. B. 46. F.)

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
 Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
 Χαλεπώτερον δὲ πάντων
 Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

CXLV. Huic carmini Ms. V. adjungit illud χαλεπὸν τὸ μὴ φι-
 λῆσαι.

Captos amore novi;
 Quamquam modo tenellus
 Cordis subest character.

CXLV.

IN AMORIS SAGITTAS.

Cypriæ deae maritus
 Apud intimos caminos
 Calamos novos Amorum
 Fabricabat aere Lemni:
 Et aculeos rigabat 5
 Cypris ipsa melle dolci.
 Amor addiditque bilem;
 Rediens ab hoste Mavors
 Graviter vibrabat ensem,
 Jaculum levans Amoris. 10
 Amor, inquit, hoc gravat me;
 Age, sume, tolle, senti.
 Jaculum capitque Mavors,
 Cypria movente risum.
 Quid? et ipse Mars gemiscens, 15
 Grave ait; resume, quaeso;
 Sed Amor, tene vir, inquit.

CXLVI.

IN AMOREM.

Onus est vacare amore,
 Onus est vacare amori,
 Onus est cuique summum
 Valuisse nil amantiem.

CXLVI. A Vs. 4. sejungit Bergk ceteros versus titulo 27. C. novum carmen constituens: Γένος οὐδέεν etc.

CXLVII.

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
 Σοφίη, τρόπος πατεῖται·
 Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
 Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
 5 Ὅ τὸν ἄργυρον φιλήσας·
 Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
 Διὰ τοῦτον οὐ τοκῆς·
 Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
 Τὸ δὲ χειρόν, ὀλλύμεσθα
 10 Διὰ τοῦτον, οἱ φιλοῦντες.

CXLVIII. (28. B. 44. F.)

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΥΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Ἐδόκον ὄναρ τροχάζειν,
 Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
 Ὅ δ' Ἔρως ἔχων μόλυβδον
 Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
 5 Ἐδίωκε καὶ κίχανε.
 Τί θέλει τόδ' ὄναρ εἶναι;
 Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
 Ἐν Ἔρωσί με πλακέντα
 Διολισθανεῖν ἐν ἄλλοις,
 10 Ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

CXLIX. (29. B. 7. F.)

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ὑακινθίνη με ῥάβδω
 Χαλπέος Ἔρωτος ῥαπίζων
 Ἐκέλευε συντροχάζειν·

CXLVII.

Genus abjicit Cupido
 Sapientiam modumque;
 Tamen intuentur aurum.
 Pereatque primus ille
 Pretiosi amator auri. 5
 Ideo nihil parentes,
 Ideo nihilque fratres,
 Ideo neces, tumultus,
 Ideo, — malum! — perimus
 Vel amore ter beati. 10

CXLVIII.

IN SOMNIUM.

Ego somnians meabam,
 Humeros levatus alis;
 Amor — ingravante plumbo
 Teneros pedes sequens me
 Petit atque meprehendit. 5
 Mihi dic, quid hocce visum?
 Grege ceterorum Amorum
 Videor mihi revinctus,
 Tamen expeditus ire,
 Et ab hoc modo ligari. 10

CXLIX.

IN CUPIDINEM.

Hyacinthino bacillo
 Gradiens Cupido jussit
 Cito me venire secum.

Διὰ δ' ὄξεων μ' ἀναύρων,
 5 Ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
 Τροχάοντα τεῖρεν ἰδρώς,
 Κραδίῃ δὲ ῥινὸς ἄχρῖς
 Ἀνέβαινε, κἄν ἀπέσβην.
 Ὅ δ' Ἔρωσ μέτωπα σείων
 10 Ἀπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπε·
 Σὺ γὰρ οὐ δύνη φιλῆσαι.

CL. (30. B. 4. F.)

EIS EAYTON.

Ἐπὶ μυρσίαις τερεΐναις,
 Ἐπὶ λωτίαις τε ποίαις
 Στορέσας θέλω προπίνειν·
 Ὅ δ' Ἔρωσ, χιτωῶνα δήσας
 5 Ἐπερ ἀνχένος παπύρω,
 Μέθυ μοι διακονεῖτω.
 Τροχὸς ἄρματος γὰρ οἶα
 Βίοτος τρέχει κυλισθεῖς·
 Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
 10 Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
 Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
 Τί δὲ γῆ χέειν μάταια;
 Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
 Μύρισον, ῥόδοις δὲ κοῦτα
 15 Πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην
 Πρὶν, Ἔρωσ, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
 Ἐπὸ νερότερων χορείας,
 Σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

Raptosque me per amnes
 Juga montium et vireta 5
 Pupugit draco meantem.
 Animusque ad usque nasum
 Subiit, fere perissem.
 Quatiens Cupido frontem
 Teneris susurrat alis: 10
 Mihi crede, amare nescis.

CL.

IN SE.

Ego jam tegente myrto,
 ° Ego jam tegente loto
 Cupio cubare libans.
 Tunicam ligans papyro
 Humeris super Cupido 5
 Mihi vina subministret.
 Veluti voluta rhedae
 Rota, vita currit ipsa.
 Tenuis jacebo pulvis,
 Ubi membra erunt soluta. 10
 Quid opus fragrare cippum,
 Tumulum madere frustra?
 Precor, unge me vigentem,
 Caput et rosis corona.
 Vocita prius puellam, 15
 Mihi quam sit exeundum
 Erebi nigras sub oras.
 Cupio fugare curas.

CLI. (31. B. 3. F.)

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὄρας
 Στρέφεται ὄτ' Ἄρκτος ἤδη
 Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
 Μερόπων δὲ φῦλα πάντα
 5 Κεύται κόπων δαμέντα,
 Τότ' Ἔρωσ ἐπισταθεῖς μεν
 Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
 Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
 Κατὰ μεν σχίσαις ὀνείρους.
 10 Ὁ δ' Ἔρωσ, ἀνοιγε, φησί,
 Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι,
 Βρέχομαι δὲ, κάσέλῃνον
 Κατὰ νύκτα πεπλόνημαι.
 Ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
 15 Ἄνα δ' εὐθὺν λύχρον ἄψας
 Ἀνέωξα, καὶ βρέφος μὲν
 Ἐσορῶ φέροντα τόξον
 Πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην
 Παρὰ δ' ἰστίην καθίξας,
 20 Παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
 Ἀνέθαιπον, ἐκ δὲ χαιτήσ
 Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
 Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
 Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
 25 Τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
 Βλάβεται βραχεῖσα νευρή·

CLI. Vs. 10. φησὶν V.

Vs. 19. καθίσας V. καθίσσας Barn.

CLI.

IN AMOREM.

Aliquando nocte multa,
 Praeunte jam Bubulco
 Ubi venit Ursa coelo
 Hominum genusque totum
 Cubuit labore fessum, 5
 Amor ad focum propinquat
 Obicesque pulsat aedis.
 Ego: sic quis urget aedem,
 Mihi grata visa turbat?
 Amor infit: o reclude; 10
 Metus absit! en, puer sum,
 Madeo tenebricosa
 Ego nocte pervagatus.
 Miserique voce motus
 Statim ego micante lychno 15
 Resero fores; adestque
 Puer aliger refertam
 Pharetram gerens et arcum.
 Simul ad focum resedit,
 Manibus manus rigentis 20
 Foveo comisque pello
 Madidis aquam fluentem.
 Is ubi calere coepit,
 Videamus, inquit, anne
 Meus arous integer sit, 25
 Adeo madente chorda.

Vs. 20. *παλάμας καὶ V. vit.*

Vs. 24. *πειρώσωμαι V.*

Τανύει δὲ, καί με τύπτει
 Μέσον ἤπαρ, ὥσπερ οἴστρος,
 Ἄνα δ' ἄλλεται καχάζων,
 30 Ξένη δ', εἶπε, συγχάροθι·
 Κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἔστι,
 Σὺ δὲ καρδίαν πονήσεις.

CLII. (32. B. 43. F.)

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μικαρίζομέν σε, τέττιξ,
 Ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
 Ὀλίγην δρόσον πεπωκώς,
 Βασιλεὺς ὅπως, αἰίδεις.
 5 Σὰ γάρ ἐστι κείνα πάντα,
 Ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
 Χ' ὅποσα φέρουσιν ὄραι.
 Σὺ δὲ φίλος γεωργῶν,
 Ἄπο μηδενός τι βλάπτων·
 10 Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
 Θέρεος γλυκὺς προσφήτης.
 Φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
 Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
 Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
 15 Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει.
 Σοφὴ, γηγενής, φίλυμνε,
 Ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε·
 Σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

CLI. Vs. 31. μὲν ἐμοὶ V. vit.

CLII. Vs. 7. ὄραι a. m. 1. ὕλαι a. m. 2. V.

Ita tendit et ferit mi
 Jecur intus instar oestri:
 Salit illico cachinnans:
 Age, lætus, hospes, esto, 30
 Mihi salvus arcus exstat,
 Tibi cor tumebit aegrum.

CLII.

IN CICADAM.

Ter es, o cicada, felix;
 Ubi guttulam supremo
 Tibi monte roris hauris,
 Tua sunt, negante nullo,
 Ea, quae vides in agris, 5
 Ea, quae feruntur Horis,
 Es amica rusticorum,
 Nihilo nocet cuiquam,
 Hominumque honore gaudes,
 Hilaris propheta messis. 10
 Es amica cara Musis
 Et amica cara Phoebo.
 Sonitum deditque clarum
 Neque te terit senectus,
 Cata, nata humi, canora, 15
 Vacua es cruore, sensu,
 Similisque diis vel ipsis.

CLIII. (33. B. 40. F.)

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ἔρωσ ποτ' ἐν ῥόδοισι
 Κοιμωμένην μέλιτταν
 Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
 Τὸν δάκτυλον. πατάξας
 5 Τὰς χεῖρας, ὠλόλυξε·
 Δραμῶν δὲ καὶ πετασθεῖς
 Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
 Ὅλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
 Ὅλωλα κάποθνήσκω.
 10 Ὅφισ μ' ἔτυψε μικρὸς,
 Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
 Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
 Ἢ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
 Ποιεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
 15 Πόσον δοκεῖς ποιοῦσιν,
 Ἔρωσ, ὅσους σὺ βάλλεις;

CLIV. (34. B. 23. F.)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ.

Ὁ πλοῦτος εἴ γε χροσοῦ
 Τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,
 Ἐκαρτέρον φυλάσσων,
 Ἴν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
 5 Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
 Εἰ δ' οὐκ ἂν μὴ τὸ προῖασθαι

CLIII. Vs. 4. πατάχθεις V.

Vs. 11. καλοῦσιν V.

Vs. 13. ἄδ' (p. ἡδ') V.

CLIII.

IN AMOREM ICTUM.

Amor sedens roseto
 Apiculam cubantem
 Non vidit; est et ictus.
 Manuque vulnerata
 Dolenter ejulavit, 5
 Cucurrit et volavit
 Ad Cypriam venustam.
 Eheu, peribo, clamat,
 Eheu, peribo, mater!
 Me sauciavit anguis 10
 Pusillus aligerque,
 Apisque rure dictus.
 Si vulnus, inquit ista,
 Apis dolet tenellae;
 Quantum, puta, dolebit, 15
 Amor, quod ipse figis?

CLIV.

IN AMOREM.

Si ferret usus auri
 Mortalibus salutem,
 Semper tuerer aurum,
 Ut, quando Mors veniret,
 Donata praeteriret. 5
 Si non datur volenti

Vs. 14. τὰς μελλέτας V. τᾶς scriptum oportebat.

CLIV. Vs. 4. ας (p. ᾶν) — ἐπέλη V. — Vs. 6. *El δ' οὖν μὴ τὸ Herm.*

El. Doctr. metr. p. 479. Ceterum huic versui respondet ultimus.

Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
 Τί καὶ μάτην στενάζω;
 Τί καὶ γόους προπέμπω;
 10 Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 Τί χροσὸς ὠφελεῖ με;
 Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 Πιόντι δ' οἶνον ἠδὺν
 Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 15 Ἐν δὲ ἀπαλαῖσι κοίταις
 Τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

CLV.(35. B. 8. F.)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΥΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
 Ἀλιπορφύροις τάπησι,
 Γεγανυμένος Ἀναίω,
 Ἐδόκον ἄκροισι ταρσοῖς
 5 Δρόμον ὠκὺν ἐκταίνειν,
 Μετὰ παρθένων ἀθύρων.
 Ἐπεκερτόμονν δὲ παῖδες
 Ἀπαλώτεροι Ἀναίου,
 Δακέθυμά μοι λέγοντες
 10 Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας
 Ἐθέλοντα δὴ φιλῆσαι
 Φύγον ἔξ ὕπνου με πάντες,
 Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 Πάλιν ἠθέλον καθεύδειν.

CLIV. Vs. 15. Solutionis causa δὲ pro δ' scribendum.

CLV. Vs. 1. νυκτῶν V. νυκτὸς vulgo, quod sensus causa pro-

Vitam parare nummis;
 Quid tum gemisco frustra?
 Quid persequar querelas?
 Si destinata mors est, 10
 Quid me juvabit aurum?
 Detur mihi volenti;
 Potoque dulce vinum
 Meis adesse amicis,
 Molli cubare lecto 15
 Et Cynthiae vacare.

CLV.

IN SOMNIUM SUUM.

Ego nocte dormiebam,
 Crocinos premens tapetas,
 Hilari nitens Lyaeo.
 Videor mihi supremis
 Pedibus citare cursum, 5
 Comitantibus puellis.
 Puerique me petebant,
 Bromio sereniores,
 Salibus facetiisque
 Comites ob has venustas 10
 Cupidumque suaviandi
 Fugiunt fugitque somnus.
 Ego jam miser relictus
 Cupio novare somnum.

batur. Numerus uterque sing. et plur. versum quamquam diversum efficit.

CLVI. (36. B. 41. F.)

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ἰλαροὶ πῖωμεν οἶνον,
 Ἀναμείλομεν δὲ Βάκχον,
 Τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
 Τὸν ὄλας ποθοῦντα μολπᾶς,
 5 Τὸν ὁμότροπον Ἔρωτι,
 Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 Δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,
 Δι' ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
 Δι' ὃν ἀμπαύεται λύπη,
 10 Δι' ὃν ἐννάζει Ἀνία.

Τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθὲν
 Ἀπαλοὶ φέρονσι παῖδες·
 Τὸ δ' ἄχος πέφηνγε μυχθὲν
 Ἀνεμοτρόπῳ θυέλλῃ.

15 Τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν,
 Τὰ δὲ φροντίδας μεθῶμεν.
 Τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
 Ὀδυνωμένῳ μερίμναις; -
 Πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 20 Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
 Μεθύων θέλω χορεύειν,
 Μεμνηρισμένος δὲ παίζειν

25 Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.
 Μελέτω δὲ τοῖς θέλωσι
 Ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.

CLVI. Vs. 1. λιάρων (p. Ἰλαροῖ) V.

Vs. 17. τὸ om. V. Versum repetit in paginarum confinio V.

CLVI.

IN CONVIVIUM.

Hilarum merum bibamus, Bromium deum canamus, Placidæ ducem choreæ, Numeros lyrae sequentem, Socium Cupidinisque	5
Et amasium Cytheres, Temulentiaë parentem, Charitis patrem decoræ, Medicum doloris omnis Et edacium malorum.	10
Laticesque temperatos Teneri ferunt puelli. Varius fugitque luctus Animæ pari procella. Capiamus ergo potum;	15
Fugiantque mente curæ. Quid enim juvabit usque Animi queri dolores? Mihi quis futura dicat? Sua quemque sors latebit.	20
Volo salire bacchans, Bene olensque cum venustis Mulierculis joculari.	
Igitur cuique cura, Sua cui placet, maneto.	25

Vs. 18. ὀδυρώμενος V. — Vs. 22. omissionis signum non dedit V.

— Vs. 24. θήλουσι V.

Ἰλαροὶ πίωνεν οἶνον,
Ἀναμέλπομεν δὲ Βάκχον.

CLVII. (37. B. 47. F.)

EIS GERONTA.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
Φιλῶ νέον χορευτάν.
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ;
Τρίγας γέρων μὲν ἔστι,
5 Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

CLVIII. (38. B. 24. F.)

EIS EAYTON.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθη
Βίотου τρίβον ὀδεύειν;
Χρόνον ἔγνω, ὃν παρῆλθον
Ἵν ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
5 Μέθετέ με, φροντίδες
Μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
Ποῖν ἐμὲ φθιάση τὸ τέλος,
Παίξω, γελάσω, χορεύσω
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

CLIX. (39. B.)

EIS TO EAP.

Τί καλόν ἐστι βαδίζειν
Ἵπου λειμῶνες κομῶσιν
Ἵπου λεπτήν ἠδυστάτην
Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αἴρη;

CLVII. Vs. 2. χορευτήν a. m. 1. χορευτάν a. m. 2. V.

Vs. 3. ἄν δὲ γέρων V.

Vs. 4. ἔστιν V.

Hilares merum bibamus,
Bromium deum canamus.

CLVII.

ANACREON ITERUM JUVENIS.

Amo senem venustum,
Amo choro vigentem.
Senex agens choreas,
Comis senescit unis,
Sensu puer vigescit.

5

CLVIII.

AD SE.

Homo sum renasciturus,
Sed iter tenebo vitæ.
Scio tempus anteactum,
Tamen haud scio futurum.
Procul este mente curæ!
Mihi nil eritve vobis.
Ego vitæ adusque finem
Saliam jocans, cachinnans,
Comes optimi Lyæi.

5

CLIX.

IN VER.

O quam mihi placet ire,
Ubi rursus prata florent,
Ubi vitalem et tenuem
Revocat Zephyrus auram,

CLIX. Hoc carmen G. Hermannus a recentiore poeta profectum censet (Element. Doctr. metr. p. 847).

Vs. 1. *καλόν* V.

5 Κλήμα τὸ Βακχεῖον ἰδεῖν
 Χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῶναι,
 Ἀπαλὴν παῖδα κατέχειν
 Κύπριν ὄλην πνέουσαν.

CLX. (40. B. 42. F.)

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ποθέω μὲν Διονύσου
 Φιλοπαίγμονος χορείας·
 Φιλέω δ', εὐτ' ἂν ἐφήβου
 Μετὰ συμπότου λυρίζω.
 5 Στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
 Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
 Μετὰ παρθένων ἀθύρειν
 Φιλέω μάλιστα πάντων.
 Φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
 10 Φθόνον οὐκ οἶδα δαίκτην.
 Φιλολοιδόροιο γλώττης
 Φεύγω βέλεμα κωφά.
 Στυγέω μάχας παροίνους
 Πολυκώμους κατὰ δαίτας,
 15 Νεοθηλές' ἅμα κούραις
 Ἐπὸ βαρβίτῳ χορεύων.
 Βίον ἥσυχον φέρωμεν.

CLXI. (41. B. 6. F.)

ΕΡΩΤΙΚΟΝ, Η ΚΩΜΟΣ.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
 Ῥοδίνους συναρμόσαντες;

CLIX. Vs. 7. κατέχων V.

CLX. Vs. 1. Ποθέωμεν V.

Cernere furtum Bromii
 Foliaque subeundo
 Teneram tenere nuptam,
 Quae spiret omnem Amorem.

CLX.

IN SE.

Jocularii Lyaei
 Celebro libens choreas;
 Volupe est, ubi fideli
 Cano cum sodale carmen.
 Viridi caput decorans
 Hyacinthina corolla
 Volo saepe cum puellis
 Joculariter otiari.
 Animum nec ulla cura,
 Neque livor ullus urget.
 Fugio calumniarum
 Leviter vibrata tela.
 Odiosa poculorum est
 Mihi pugna ferianti.
 Ubi salto cum tenellis
 Citharam sequens puellis,
 Requiete perfruamur.

CLXI.

CARMEN CONVIVALE.

Roseis caput corollis
 Ab utraque parte vincti

Vs. 3. εὐτ' ἄν Herm. El. Doctr. Metr. p. 486.

Vs. 10. δαιμόν V.

Μεθύομεν ἀβρὰ γελῶντες·
 Ἵπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
 5 Κατακίσσοισι βρέμοντας
 Πλοκάμοις φέρουσα δῦρσους
 Χλιδανόσφυρος χορεύει.
 Ἄβροχαίτας δ' ἅμα κούρος,
 Στομάτων ἀδὺ πνεόντων,
 10 Κατὰ πηκτίδων ἀθύρει,
 Προχέων λίγειαν ὀμφάν.
 Ὅ δ' Ἔρωσ ὁ χρυσοχαίτας
 Μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀναίου,
 Καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης,
 15 Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
 Κῶμον μέτεισι χαίρων.

CLXII. (42. B. 5. F.)

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
 Μίξωμεν Διονύσῳ·
 Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
 Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
 5 Πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.
 Ῥόδον, ὦ, φέριστον ἄνθος,
 Ῥόδον εἰαρός μέλημα·
 Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνὰ,
 Ῥόδον, ὦ παῖς ὁ Κυθήρης
 10 Στέφεται καλοῦς ἰούλους

CLXI. Vs. 8. ἀβροχαίται — κούροι V.

Vs. 10. ἀθύρειν V.

Vs. 11. προχέων a. m. 2. προχέειν a. m. 1. V.

Vs. 14. Κυθερείας V.

Lepido joco bibamus.
 Citharam sequens puella,
 Hedera comis revinctis, 5
 Volitans fremente thyrsos,
 Pedibus salit tenellis.
 Simul et puer comatus
 Animamque dulce fundens
 Saliens lyram secundum 10
 Tenuem dat ore vocem.
 Quid? et aureus Cupido
 Comes optimi Lyaei,
 Comes optimae Cytheres,
 Senioribus placentem 15
 Agitat libens choream.

CLXII.

IN ROSAM.

Agedum rosas Amorum
 Bromiumque misceamus.
 Foliis rosam venustis
 Caput ante vinciamus;
 Lepido joco bibamus; 5
 Rosa bella domina florum,
 Rosa cantilena veris,
 Rosa grata diis vel ipsis,
 Rosa filii Cytheres,
 Charitum chorum regentis, 10

CLXII. Vs. 1. ῥόδον a. m. 2. ῥόδων a. m. 1. V.

Vs. 9. ῥόδον ὁ παῖς ὁ Κυθήρης V. ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
 Herm. El. Doctr. Metr. p. 485.

Vs. 10. καλοῖς λούλοις V.

Χαρίτεσσι συγχορεύων.
 Στέφον [ὄν] με καὶ λυρῶν
 Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
 Μετὰ κούρης βαθυκόλπου,
 15 Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
 Πεπυκασμένος; χορεύσω.

CLXIII. (43. B. 25. F.)

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ὅταν πῖω τὸν οἶνον,
 Εὐδουσιν αἱ μέριμναι.
 Τί μοι πόνων, τί μοι γόων,
 Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 5 Θανεῖν με δεῖ, κἄν μὴ θέλω·
 Τί τὸν βίον πλανῶμαι;
 Πῖωμεν οὖν τὸν οἶνον·
 Τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
 Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
 10 Εὐδουσιν αἱ μέριμναι.

CLXIV. (44. B. 37. F.)

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
 Χάριτες ῥόδου βρῦουσιν·
 Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
 Ἀπαλίνεται γαλήνη·
 5 Ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
 Ἴδε πῶς γέρας ὀδεύει.
 Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν·

CLXII. Vs. 12. λυρῶν V.

Vs. 16. πεπυκασμένον V.

CLXIII. Vs. 3. τί μοι πόνων τί μοι γόων V. et Herm. El. Doctr.

Decorat comas nitentes.
 Age, Bacche, me corona,
 Lyricen tuis sacellis
 Volitante cum puella.
 Roseas gerens coronas 15
 Hilaras agam choreas.

CLXIII.

AD SE.

Vinum mihi bibenti
 Curae meae quiescunt.
 Quid mi labor, quid mi dolor,
 Quid estque cura cordi?
 Nolens volens obibo. 5
 Quid fallimusque tempus?
 Bibamus ergo vinum
 Boni dei Lyaei.
 Bibentibusque nobis
 Curae meae quiescunt. 10

CLXIV.

IN VER.

Ubi ver venit, vide, qui
 Charites rosas profundant!
 Maris en! liquescit unda,
 Flat et omnis aura lenis;
 Anatesque nant frequentes, 5
 Redeunt grues gregatim,
 Liquidus micatque Titan,

Metr. p. 480.

CLXIV. Vs. 2. βρούουσι ῥόδα V. ῥόδου βρ. Hermann El. Doctr.

Metr. p. 484.

10 Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
 Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
 Καρποῖς γαῖα προκίπτει,
 [Καρπὸς ἐλαίας προκίπτει,]
 Βρομίῳ στέφεται τὸ νᾶμα.
 Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα
 Καθελὼν ἤνθισε καρπός.

CLXV. (45. B. 38. F.)

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐγὼ γέρον μὲν εἶμι,
 Νέων πλέον δὲ πίνω,
 Κἂν δεῖσῃ με χορεύειν,
 Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν·
 5 Ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἔστιν.
 Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι
 Παρέστω καὶ μαχέσθω.
 Ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
 Μελιχρὸν οἶνον ἠδὺν
 10 Ἐγχεράσας, φόρησον.
 Ἐγὼ γέρον μὲν εἶμι.
 Σειληνὸν δ' ἐν μέσοισι
 Μιμούμενος χορεύσω.

CLXVI. (46. B. 26. F.)

ΕΙΣ ΦΙΛΟΠΟΤΗΝ.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἔλθῃ,
 Εὐδουσι αἱ μέριμναι·

CLXIV. Vs. 10. καρποῖς Hermann. El. Doctr. Metr. p. 485.
 καρποῖσι vulgo. καρπὸς γαίης cj. Bergk.

Vs. 11. Hic versus prioris vitio subortus videtur; cf. Herm. et Bergk. Poett. lyr. Gr. p. 827.

Vaga currit umbra nubis,
 Hominumque facta fulgent.
 Viret omnis alma tellus
 Oleaeque frux tumescit,
 Bromioque nata vitis,
 Foliis virens opacis
 Et abunde flore frugis.

10

CLXV.

AD SE.

Ego quidem senesco,
 Sed plus bibo iuventa,
 Saltare si placebit,
 Scepti instar utar utre;
 Est nullo honore narthex.
 Certare qui mihi vult;
 Adsit mihi que certet.
 Vinoque temperato
 Vel melle dulciori
 Fer poculum, minister.
 Ego quidem senesco,
 Silenus alter autem
 Citas agam choreas.

5

10

CLXVI.

IN BIBULUM.

Ubicumque adest Bacchus,
 Mihi cura dormit omnis.

Vs. 12. τὸ om. V.

Vs. 13. κλόρον V.

CLXV. Vs. 9. μελιχρόν V.

CLXVI. Vs. 1. εἰσέλθη V. etc. ἔλθη Herm. cj.

Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου
 Θέλω καλῶς ἀεΐδειν·
 5 Κισσοστεφῆς δὲ κεῖμαι,
 Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.
 Ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
 Φέρ' ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ·
 Μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
 10 Πολὺν ἰκρεῖσσον, ἢ θανόντα.

CLXVII. (47. B. 32. F.)

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς, ὁ Βάκχος,
 Ὁ λυσίφρων, ὁ Λυαῖος,
 Ὅταν εἰς φρένας τὰς ἡμᾶς
 5 Εἰσέλθῃ μεθυδότας,
 Διδάσκει με χορεύειν.
 Ἔχω δὲ καί τι τερπνόν,
 Ὅ τᾶς μέθας ἐραστάς·
 Μετὰ κρότων, μετ' ὠδᾶς
 10 Τέρπει με κ' Ἀφροδίτα,
 Καὶ πάλι θέλω χορεύειν.

CLXVIII. (48. B. 39. F.)

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,
 Τότε μὲν ἰανθὲν ἦτορ
 λυαίνειν
 . ἄρχεται . Μούσας.

CLXVI. Vs. 3. δοκῶ V.

CLXVII. Vs. 3. ἡμᾶς V.

Vs. 6. τι om. V.

Vs. 10. πάλι metri causa Hermann. El. Doctr. metr. p. 477.

Ego Croesus esse felix
 Videor, libensque canto,
 Hedera recumbo tectus, 5
 Animoque cuncta pello.
 Cape tela egoque potō.
 Mihi, serve, funde vinum!
 Ego malo vinolentus
 Jacuisse, quam sepultus. 10

CLXVII.

IN BACCHUM.

Bacchus, Jovis propago,
 Solvensque cor Lyaeus,
 Quando merum ministrans
 Mentem meam penetrat,
 Me conducet choreas. 5
 Quae me subit voluptas
 In hoc amore vini!
 Lyraque canticisque
 Me decipit Cythere
 Libensque salto rursus. 10

CLXVIII.

IN CONVIVIUM.

Ego quandocumque vinum
 Bibo, cor mihi valescens
 sonare •
 Properat novem Camenas.

CLXVIII. In prima stropha versus excidit et ultimus est insiticius.

Vs. 2. μὲν ἦτορ ἰανθέν V.

Vs. 3. λυαίνειν ἄρχεται Μούσας V.

5 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Ἀπορίπτονται μέριμναι
 Πολυφρόντιδές τε βουλαὶ
 Ἐς ἀλικτύπους ἀήτας.

10 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Λυσιπήμων τότε Βάκχος
 Πολυανθέσι μ' ἐν ὄραις
 Δονέει, μέθη γανώσας.

15 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Στεφάνους ἀνθεσι πλέξας,
 Ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρῖνῳ,
 Βίотου μέλλω γαλήνην.

20 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Μύρω εὐώδει τέγξας
 Δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
 Κατέχων, Κύπριν αἰίδω.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Ὑπὸ κυρτοῖς δὲ κυπέλλοις
 Τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας,
 Θιάσω τέρπομ' ἐταίρων.

25 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Τὸδ' ἐμοὶ μόνῳ τὸ κέρδος,
 Τὸδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποιῶ
 Τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

CLXVIII. Vs. 10. αὔραις (p. ὄραις) V.

Vs. 22. ὑποκυρτωθεῖς κυπέλλοις Herm. ej.

Vs. 28. Ego μετὰ scripsi scil. μοι, ceteri μετὰ.

Ego quandocumque vinum 5
 Bibo, pello mente curas,
 Ago cogitationes
 In aquas malosque ventos.

Ego quandocumque vinum
 Bibo, me Lyaeus acer 10
 Gravidis odore ventis
 Agitat mero nitescens.

Ego quandocumque vinum
 Bibo, nectoserta florum
 Caput et meum coronō 15
 Animi canens quietem.

Ego quandocumque vinum
 Bibo, me fragrante nardo.
 Rigo, brachiis puellam
 Teneo, Cyprinque canto. 20

Ego quandocumque vinum
 Bibo, poculis reffectus
 Animum gravem relaxo,
 Recreor jocante coetu.

Ego quandocumque vinum 25
 Bibo, lucrō illud unum,
 Quod adeptus ibo felix.
 Via mortis una cunctis.

Vs. 23. *τέρομ' ἐταίρων* ex emend. Hermann. (El. Doctr. Metr. p. 485.) vulgo *τέρομαι κόπων*.

Vs. 26. *τοῦτ' V.* — Vs. 27. *τοῦτ' V.*

CLXIX. (49. B. 34. F.)

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Μή με φήγης, ὀρῶσα
 Τὴν πολιὰν ἔθειραν·
 Μηδ', ὅτι σοι πάρεστιν
 Ἀκμαῖον ἄνθος, ὄρας
 5 Ἐμᾶς δῶρα διώση.
 Ὅρα κὰν στεφάνοισιν
 Ὅπως πρέπει τὰ λευκά
 Ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

CLXX. (50. B. 36. F.)

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΙΜΕΝΩΣ ΖΗΝ.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις,
 Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
 Τί δ' ἐμοὶ λόγων τοσοῦτων
 5 Τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
 Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
 Ἀπαλὸν πόμα Ἀναίου·
 Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
 Μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
 Πολλαὶ κάρα στέφουσι.
 10 Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παιῖ,
 Τὴν ψυχὴν μου κάρωσον.
 Βραχὺ μὴ ζῶντα καλέπτεις·
 Ὁ θανῶν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

CLXIX. Vs. 2. αἴθηραν a. m. 1. αἴθειραν a. m. 2. V.

Vs. 4. ἄνθος ἀκμαῖον τᾶς ἐμᾶς V.

Vs. 5. δῶρα τὰ φ. δ. V. Hinc Hermannus ἐμᾶς δῶρα διώση —
 vulgo ἄνθος ὄρας, τῶμα φίλτρα διώξης.

CLXIX.

IN VIRGINEM.

Ne fuge me, capillus
 Quod videatur albus,
 Neu, tibi quod inventae
 Flos hilaris vigescit,
 Pelle meos amores.
 Ecce, vel in coronis
 Alba rosis nitescunt
 Lilia colligata.

5

CLXX.

IN VITAM REMISSIOREM.

Quid ego docebor a te
 Numeros modosque linguae?
 Quid opus tenere multa
 Nihili futura verba?
 Potius docet bibendi
 Veteris modos Lyaei;
 Potius modos jocandi
 Joculante cum Cythera.
 Capitis corona candet;
 Latices merumque praebe,
 Animum, puer, sopora;
 Modo mortuum recondes, —
 Nihil appetet sepultus.

5

10

Vs. 8. *ῥοίδοις.*

CLXX.

Vs. 3. *δέ μοι V.*Vs. 9. *στέφουσι κάραν V.*

CLXXI. (51. F. 54. F.)

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ νέων ὄμιλον
 Ἐσορῶ, πάρεστιν ἦβα.
 Τότε δὴ, τότε ἐς χορείην
 Ὁ γέρον ἐγὼ πτεροῦμαι.
 5 Περίμεινόν με, Κυβήβα,
 Παράδος, θέλω στέφεσθαι.
 Πολὺν ἐκάς δὲ γῆρας
 Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δέ μοί τις
 10 Φερέτω ὄον ἀπ' ὀπώρας,
 Ἴν' ἴδη γέροντος ἀλλήν
 Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
 Δεδαηκότος δὲ πίνειν,
 Χαριέντως τε μανῆναι.

CLXXII. (52. B. 35. F.)

ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι.
 Φέρει γὰρ ἀμφὶ νότοις
 Σιδωνίην γυναῖκα.
 5 Περᾶ δὲ πόντον εὐρὺν,
 Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς.

CLXXI. Vs 1. νέοις ὄμιλον V.

Vs. 2. ἔσορῶν Y.Vs. 7. δὲ γῆρας ἐκάς V.

Vs. 8. Διονυσίοις V.

Vs. 9. ὄον a. m. 2. ῥοιάν a. m. 1. V.

CLXXI.

AD SE.

Juvenes mihi videnti
 Redit illico Juventas;
 Et ego levatus alis
 Subeo senex choreas.
 Age, me mane, Cybebe, 5
 Mihi da, volo coronam.
 Senio gravi reposito
 Ego salto cum juventa.
 Dionysiae medullam
 Aliquis mihi det uvae, 10
 Videat senisque robur.
 Canere scio canenda,
 Bibere scio bibenda
 Furibundus et salire.

CLXXII.

IN EUROPAM.

Quid? Juppiter videtur,
 Puella, taurus iste.
 Nam fert levante tergo
 Sidoniam puellam,
 Pontumque tranat altum 5
 Undasque findit ungue.

CLXXII. Hermannus Elpm. Doctr. metr. p. 480. carmen strophicum esse iudicat, superstitionibus duabus strophis integris quaternorum versuum, quorum quartus quisque sit dactylicus logaedicus.

Vs. 1. Δοκῆϊ τις εἶρατ μοι Ζεὺς V.

Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
Ἐξ ἀγέλης ἔλασθεῖς,

Ἐπλευσε τὴν θάλασσαν,
10 Εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος.

CLXXIII. (53. B. et F.)

EIΣ ΡΟΔΟΝ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
Μέλωμαι ῥόδον τέρεινον
Συνέταιρον ὄξυ μέλπειν.

Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
5 Τόδε καὶ βροτῶν χάρισμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὄραις

Πολυανθέων Ἐρώτων,
Ἀφροδίσιόν τ' ἄδυρμα.

Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
10 Χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν.

Γλυκὸν καὶ ποιοῦντι πείραν

Ἐν ἀκινθίναις ἀταρποῖς·

Γλυκὸν δ' αὖ λαβόντι θάλπειν

Μαλακαῖσι χερσὶ, κούφως

15 Προσάγοντ' Ἐρωτος ἄνθος.

Ἀσόφω ἔστι δ' αὖτε τερπνὸν

Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,

Διονυσίαις θ' ἑορταῖς.

Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν;

20 Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἡώς,

CLXXII. Vs. 7. ὁ (pro δὲ) V.

CLXXIII. Vs. 1. στεφανηφόρου μετ' ἦρος Hermannus l. l.
p. 486. al. Στ. μ. ἑταῖρος Μέλωμαι Arnold.

Non, credo, taurus alter,
E grege pulsus umquam;

Naret maris per undas,
Nisi iste solus unus.

10

CLXXIII.

IN ROSAM.

Revocante vere flores,
Meditor rosam tenellam
Celebrare cantilena.

Rosa ros fragrans deorum,
Hominum omnium voluptas

5

Charisin decus per horas
Bene floridorum Amorum,
Venerisque saepe ludus.

Rosa cura fabularum,
Rosa, planta cara Musis,

10

Placet et periclitanti
In acanthino recessu;
Placet et manu tenenti
Teneram rosam fragrantem

Naribusque conferenti;

15

Volupisque debibenti
Dapibus sacrisque mensis
Dionysiis diebus.

Quid erit, rosis remotis?
Digitos colorat Eos,

20

Vs. 16. σκύφῳ ἔστι δ' αὐτῆ Herm. El. Doctr. Metr. p. 486. vulgo σκύφῳ τόδ' αὐτό.

Vs. 19. αὐτοῦ (p. ἄνευ) V. ?

Ῥοδοπήχες δὲ Νύμφαι
 Ῥοδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτα
 Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
 25 Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
 Τόδε καὶ χρόνον βιάται·
 Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
 Νεότητος ἔσχεν ὁδμήν.
 Φέρε δὴ, φύσιν λέγωμεν.
 30 Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
 Δεδροσωμένην Κυνθήρην
 Ἐλόχευε Πόντος ἀφρῶ,
 Πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
 Κορυφῆς εἰδείκνυε Ζεὺς,
 35 Φοβερὴν θεῶν Ὀλύμπω,
 Τότε καὶ ῥόδων ἀγητῶν
 Νέον ἔρνος ἤνθισε χθῶν,
 Πολυδαίδαλον λόχευμα.
 Μάκάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
 40 Ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
 Ἐπιτέξας, ἀνέτειλεν
 Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου.

CLXXIV. (54. B. 53. F.)

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἥως,
 Ῥοδοπήχες δὲ Νύμφαι
 Ῥοδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτα

CLXXIII. Vs. 39. ὁμοιο (p. ὁμοίος V.)

Humeros rosis Napaeae,
 Roseae cutis Cythere.
 Ea vatibus vocatur,
 Ea nunc medetur aegris,
 Ea nunc adest humandis, 25
 Ea temporisque victrix;
 Senium placet rosarum,
 Habet et juventae odorem.
 Age jam canamus ortum,
 Ubi de mari Cytheren 30
 Bene roscidam corusco
 Peperit liquore Pontus.
 Uti Juppiter Minervam
 Capite extulit supremo
 Vel Olympiis timendam, 35
 Ita tum novum rosarum
 Tulit alma terra germen,
 Specimen vigentis artis.
 Aliquando dii gregati, ut
 Rosa nasceretur, efflant 40
 Ibi nectar; illicoque
 Rosa sentibus suborta est,
 Bene dia planta Bacchi.

CLXXIV.

IN ROSAM.

Rosei coloris Eos,
 Roseoque odore Nymphae
 Venus et rosis nitescens,

Vs 41. ἀρέθην V! — Vs. 43. λυατον a. m. 2. λυατω a. m. 1. V.

Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 5 Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
 Τόδε καὶ νεχροῖς ἀμύνει,
 Τόδε καὶ χρόνον βιάται.
 Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
 Νεότητος ἔσχεν ὄδμῆν.
 10 Φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν
 Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
 Δεδροσωμένην Κυθήρην
 Ἐλόχευε Πόντος ἀφρώ,
 Πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
 15 Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,
 Φοβερὰν θεῶν Ὀλύμπω
 Τότε καὶ ῥόδων ἀγητὸν
 Νέον ἔρνος ἤρθισε χθιῶν,
 Πολυδαίδαλον λόχουμα·
 20 Μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος
 Ῥόδον ὡς γένοιτο νέκταρ
 Ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
 Ἀγέρωχον ἔξ ἀκάνθης
 Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίω.

CLXXV. (55. B. 50. F.)

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ὅ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ
 Νέον, ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
 Καλὸν ἐν πότοις χορευτήν
 Τελέων θεὸς κατήλθεν,

CLXXIV. Vs. 22. ἀνέθηλεν e vestigio cod. Vat. in quo est ἀνέθηλεν — vulgo ἀνέτειλεν.

Canitur choro virorum.
 Rosa languidis medela, 5
 Rosa mortuis corona.
 Rosa temporisque victrix
 Senio refert juventae
 Bene temperatum odorem.
 Agedum canamus ortum 10
 Placidae deae citatis
 Maris aestuantis undis
 Teneroque rore natae.
 Celebremus et Minervam,
 Jovis editam medulla, 15
 Et Olympiis timendam.
 Tulit ipsa Terra germen
 Bene floridum rosarum,
 Decus artium bonarum.
 Superum deumque coetus 20
 Uti nectar esset illa,
 Statuit rigare florem
 In aculeis vigentem,
 Veneri sacram, Lyaeo.

CLXXV.

IN DIONYSUM.

Juvenem meri tenacem
 Cupidum merique semper
 Placidum mero choragum
 Deus ipse dux agebat;

CLXXV. Vs. 2. *νέον* a. m. 2. V.

Vs. 4. *παρῆλθε* V.

5 Ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
 Πότον ἄστορον κομίζω,
 Γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
 Πεπεδημένον ὀπώραις
 Ἐπὶ κλημάτων φυλάττειν,
 10 Ἵν', ὅταν τάμωσι βότρυν,
 Ἄνοσοι μένωσι πάντες,
 Ἄνοσοι δέμας θεητὸν,
 Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν,
 Ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

CLXXVI. (56. B. 50. F.)

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ἄρα τις τόρευσε πόντον,
 Ἄρα τις μανεῖσα τέχνη
 Ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
 Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης;
 5 Ἄρα τῆς ὑπερθε λευκῆν
 Ἀπαλὴν χάραξε Κύπριον
 Νόος ἐς θεοὺς ἀερθεῖς,
 Μικάρων φύστιος ἀρχάν;
 Ὅδε μὴν ἔδειξε γυμνήν,
 10 Ὅσα μὴ θέμις δ' ὀρᾶσθαι,
 Μόνα κύμασιν καλύπτει.
 Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὰ,
 Βρούον ὡς ὑπερθε λευκὸν

CLXXV.. Vs. 10. τέμνωσι V.

CLXXVI. Vs. 1. πόντῳ a. m. 1. πόντοι a. m. 2. V.

Vs. 2. τέχνα V.

Vs. 3. τῆς Herm. El. Doctr. Metr. p. 486. vulgo τις.

Vs. 5. λευκάν V.

Homini süave philtrum 5
 Hilarum ferensque potum,
 Subolemque vinearum
 Génitam calore, vinum;
 Abigens in orbe fures,
 Ut, ubi secent racemos, 10
 Valeant boni sodales
 Valeantque corporis vi
 Valeantque mente cuncti,
 Novus et revertat annus.

CLXXVI.

IN DISCUM VENERIS IMAGINE ORNATUM.

Bene finxit arte pontum
 Animo furente fictor,
 Superaddiditque disco
 Maris aestuantis undas.
 Ibi concavavit albam 5
 Teneram super Cytheren,
 Génemis deum parentem,
 Animo levatus ipso.
 Sine ~~veste~~ monstrat ipsam;
 Ea sola, quae ~~videre~~ 10
 Pudet, unda crispa velat.
 Eadem vagans in ora,
 Velut alba lana supra,

Vs. 8. φύστιος em. Herm. l. l. vulgo φύστιος.

Vs. 10. χ' ὄσα V.

Vs. 12. ἀλαλημένος V.

Vs. 13. λευκάν V.

15 Ἀπαλοχρόους γαλήνας,
 Δέμας ἐς πλόον φέρουσα,
 Ῥόθιον πάροιθεν ἔλκει·
 Ῥοδέων ὑπερθε μαζῶν,
 Ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
 Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
 20 Μέσον ἀΐλακος δὲ Κύπρις,
 Κρίνον ὧς ἴοις ἐλιχθὲν,
 Διαφαίνεται γαλήνας.
 Ὑπὲρ ἀργύρω δ' ὀχοῦνται
 Ἐπὶ δελφίσιν χορευταῖς
 25 Δολερὸν νόον μερόπων
 Ἔρωσ, Ἰμερος, γελῶντες.
 Χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτὸς
 Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
 Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
 30 Ἴνα νήχεται γελῶσα.

CLXXVII. (57. B.)

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

Ὁ δραπέτας ὁ Χουσὸς,
 Ὅταν φύγη με κραιπνοῖς
 Διανέμοις τε ταρσοῖς,
 Αἰὲ δ' αἰὲ με φεύγει·
 5 Ὅν μιν δίομι· τίς γὰρ
 Μισοῦν θέλει τι θηρᾶν;
 Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεῖς
 Τοῦ δραπέταο Χουσοῦ,

CLXXVI. Vs. 14. γαλήνας in marg. παλάμας in text. V.

Vs. 22. διαφαίνεται a. m. 1. διεφαίνετο a. m. 2. V.

Placide fluente ponto
 Sua membra dans in undas 15
 Manibus cit ante fluctum;
 Roseas super mamillas
 Et adusque molle collum
 Fluidam retundit undam.
 Medio Cythere hiatu, 20
 Uti lilium repostum
 Violis, nitet marina.
 Niveis vehuntur undis,
 Uti delphisin choragis,
Jocus et Cupido laeti 25
Hominum dolis vafrorum;
Salientium per undas
 Cita piscium caterva
 Paphiam jocosa ludit,
 Ubi fertur ipsa ridens. 30

CLXXVII.

IN PLUTUM.

Si quando Plutus exsul
 Me de repente linquit,
 Navi cito soluta,
 It sempiternus exsul;
 Non persequar; quis umquam 5
 Sectatur exsecranda?
 Posthac ego, relictus
 Ab exsulante Pluto,

Vs. 29. τε (p. τὸ) V.

CLXXVII. Vs. 5. Οὐ μὴν vulgo, οὐ μὴν Vat.

10 Ἐμῶν φρενῶν μὲν αἴσρας
 Φέρειν ἔδωκα λύπας·
 Λύγην δ' ἐλῶν αἰείδω
 Ἐρωτικὰς αἰοιδάς.
 Πάλιν δ' ὅταν με θυμὸς
 Ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
 15 Προσεῖψ' ὁ δοραπέτης με,
 Φέρον Μέθην ἀφροντιν,
 Ἐλῶν μιν ὡς μεθήμων
 Λύγης γέροισι δηρῶν,
 20 Ἄπιστ' ἄπιστε Χρυσέ,
Ἐς τ' ἂν δόλοισι με θέλῃς;
 Πλέον τὰ νεῦρα χρυσοῦ
Πόθουσι πλέον τ' αἰεῖδεν,
 25 Σὺ γὰρ δόλω φθόνῳ τε
 Ἐρωτ' ἔθης ἀφαντον
 Λύγην τε χρυσόπαστον·
 Φιλημάτων δὲ κεδνῶν
 Πόθων, κύπελλα κίρνης·
 Ὅταν θέλῃς δὲ φεύγεις·
 Ξένοισι δ' ἄγχι Μυσῶν
 30 Δολίοις, ἄπιστ', ἀρέσκεις·
 Ἐμοὶ δὲ τῷ λυρωδῶ
 Μούσας ποιεῖς ἀποίκους.
 Λύγης δ' ἐμῆς αἰοιδῆν,
 Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
 35 (Σὺ, Χρυσέ, γοῦν ἀπελθε.)
 Ἀχανδέας δ' ὀρίνοισι
 Αἴγλην τε λαμπυρίζοισι.

Boeckh 61.

vid. 187.

Mentis meae dolores
 Ventis dedi ferendos: 10
 Lyra cano recepta
 Omnes meos amores.
 Si mens mihi vicissim
 Dat spiritus superbos,
 Mihi susurrat exsul, 15
 Feren's levem furorem
 Sumensque, quo quiescam
 Diu lyra reposta.
 Abominande Plute,
 Qui me capis dolose, 20
 Auri famemque vimque
 Lyra referre pellens,
 Livore tu doloque
 Pallere vis Amorem.
 Auro lyram nitentem 25
 Libidinem osculorum
 Vinique poela misces.
 Si vis, fugam capessis
 Et Mysiae dolosis
 Places, dolose, amicis; 30
 Et tu mihi lyristae
 Musas domo repellis.
 Meaeque cantilenam
 Lyrae nihil relinquam.
 (Tu, Plute, nunc ábito) 35
 Et redde gloriosam
 Claramque concelebra.

CLXXVIII. (58. B. 52. F.)

ΕΠΙΛΗΝΙΟΣ ΩΔΗ.

Τὸν μελανόχρωτα βότρων
 Ταλάροις φέροντες ἄνδρες
 Μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
 Μετὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
 5 Μόνον ἄρσενες πατοῦσι
 Σταφυλὴν, λύνοντες οἶνον,
 Μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
 Ἐπιληνίοισιν ἤμνοις,
 Ἐρατὸν πίθοις ὀρῶντες
 10 Νέον ἐς ζέοντα Βάκχον,
 Ὅν ὅταν πῖη γεραιὸς,
 Τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
 Πολιὰς τρίχας τινάσσων·
 Ὁ δὲ παρθένον λοχῆσας
 15 Ἐρατὸς νέος ἔλασθεις,
 Ἀπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
 Σκιερῶν ὑπερθε φύλλων,
 Βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
 Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει,
 20 Προδότιν γάμων γενέσθαι·
 Ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
 Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει.
 Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 Μεθύων ἄτακτα παίζει.

CLXXVIII. Vs. 4. κατὰ ληνὸν V.

Vs. 5. πατοῦσιν V.

CLXXVIII.

IN VINUM.

Rubei coloris uvam
 Calathis viri et puellae
 Humeris simul ferentes;
 Ubi subdidere prelo,
 Pedibus viri racemum 5
 Subigunt parantque vinum,
 Celebrant deumque planum
 Numeris modisque laetis,
 Bromium cadis videntes
 Positis inaestuantem. 10
 Ubi sumit hunc novellum
 Agitat senex choreas,
 Quatiens comas nitentes;
 Juvenis capit puellam,
 Placidus gravis vacillans, 15
 Facili choro profusam
 Tenerum super viretum
 Celeri datam sopori
 Nimium Cupido mulcet,
 Uti nubat ante tempus. 20
 Neque voce suadet illa,
 Sed et angit haud volentem.
 Juvenes gravat Lyaeus
 Et inebrians lacessit.

Vs. 19. *Θέλων V.*

Vs. 20. *προδότην V.*

CLXXIX. (59. B.)

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ἄνὰ βάρβιτον δονήσω·
 Ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
 Μελέτη δ' ἔπεστι παντὶ
 Σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
 5 Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρον
 Αἰγυρὸν μέλος κροαίνων
 Φρυγίῳ ῥυθμῶ βοήσω,
 Ἄτε τις κύκνος Καῦστρου,
 Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων
 10 Ἄνεμον σύναυλον ἤχην.
 Σὺ δὲ, Μοῦσα, συγχόρευε·
 Ἴερὸν γάρ ἐστι Φοῖβου
 Κιθάρη Δάφνη Τρίπους τε
 Λαλέω δ' ἔρωτα Φοῖβου
 15 Ἄνεμόλιον μὲν οἴστρῶν.
 Σαόφρων γάρ ἐστι κούρη·
 Τὸν μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
 Φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν,
 Φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχει.
 20 Ὁ δὲ Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
 Κρατέειν κόρην νομίζων.
 Χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
 Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.
 Ἄγε, θυμὲ, πῆ μέμνηρας,
 25 Μανίην μανεῖς ἀρίστην;
 Τὸ βέλος φέρε κρατύνων
 Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης·

CLXIX.

IN APOLLINEM.

Age, barbiton ciebo;
 Pretio quidem carebo,
 Studio calet sed omnis
 Sapientiam penetrans.
 Elephantinoque plectro 5
 Resonum melos vibrando
 Phrygio rhythmō sonabo,
 Veluti cygnus Caystri
 Niveis decorus alis,
 Sonitum ferente vento. 10
 Age, Musa, jūge saltum;
 Etenim est sacrata Phoebō
 Cithara et daphne tribusque;
 Celebrabo Phoebi amorem
 Et inutilem furorem. 15
 Sapiens enim est puella,
 Fugiens amoris ignes,
 Varians suamque formam,
 Viridans vigescit herba,
 Licet ipse Apollo Phoebus 20
 Dominae velit potiri;
 Videatur et Cytheren
 Folium secans domare.
 Age, quo furens abis, mens,
 Placido furore felix? 25
 Jaculum fer ipse victor
 Et abi scopi potitus.

Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
 Ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα,
 30 Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
 Τὸν ἀοίδιμον μελιστήν·
 Φιάλῃν πρόπινε παισίν,
 Φιάλῃν λόγων ἐραυνήν,
 Ἵνα Νέκταρος ποτοῖο
 35 - Παραμύθιον λαβόντες
 Φιλογερόν φυγόντες ἄστρον,
 [Νοερόν πίωσιν οἶνον].

CLXXX. (60. B.)

Ἄγε, θυμέ, πῆ μέμνησθε
 5 Μαρίην μανῆς ἀοίστην;
 Τὸ βέλος φέρε κρατύνων,
 Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης.
 Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
 Ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
 Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
 Τὸν ἀοίδιμον μελιστήν.
 Φιάλῃν πρόπινε παισίν,
 10 Φιάλῃν λόγων ἐραυνήν.
 Ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
 Παραμύθιον λαβόντες
 Φιλογερόν φύγωμεν ἄστρον.

CLXXXI. (61. B.)

Σύ γὰρ δόλω, σύ τοι φθόνῳ
 Ἐρωτῇ ἔθηκας ἀνδράσιν ἄφαντον
 Ἀφῆν δ' ἄλυπα παστάδων δὲ χρυσόπαστον.

CLXXXI. Hoc carmen Bergk. Anacr. (ed. 1834.) p. 96. exhibit.

Venerisque mitte telum,
 Dea quo Deos domabat.
 Et Anacreontis instar 30
 Cane canticum magister;
 Pueris bibens praeito
 Phialam vocabulorum,
 Uti nectaris levati
 Recreante membra potu 35
 Fugiant, quod ardet, astrum
 [Animi mero fruuntur.]

CLXXX.

Age, mens, ubi locorum
 Agitas furore felix?
 Jaculum vibrans ferito
 Et abi scopi potitus.
 Venerisque mitte telum, 5
 Dea quo deos domabat.
 Imitare Anacreontis
 Numeros modosque cantu.
 Phialam vocabulorum
 Pueris bibens praeito. 10
 Age, nectaris levatus
 Recreante membra potu
 Fugias, quod ardet, astrum.

CLXXXI.

Livore tu doloque
 Pallere vis Amorem,
 Auro lyram nitentem.

Φιλαμάτων δὲ κεδνῶν
 5 Πόθων κίπελλα κρίνει. κρίνης.
 Ὅταν θέλης δὲ, φεύγεις·
 Λύρης δ' ἐμῆς αἰοιδᾶν
 Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν·
 Ξείνοισι σὺ δ' ἄγχι Μυσῶν
 10 Δόλοισι ἄπιστ' ἀρέσκεαι,
 Ἐμοὶ δὲ τῶ λυρωδῶ·
 Μούσας ποιεῖς ἀποίκους.
 (Σὺ, Χρυσὲ, γοῦν ἀπελθε,)
 Ἀγανδέας ὀρίεις
 15 Αἴγλην τε λαμπρύνεις.

CLXXXII. (62. B.)

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἀβρὸν
 Μέλωμαι βρύνοντα μίτραϊς
 Πολυανθέμοις αἰεΐδω.
 Ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης·
 5 Ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

CLXXXIII. (63. B.)

Φέρον ὕδωρ, φέρον οἶνον, ὦ παῖ,
 Μέθυσόν με καὶ κάρωσον.
 Τὸ ποτήριον λέγει μου,
 Ποδοπὸν με δεῖ γενέσθαι.

CLXXXIV. (64. B.)

Τί με φεύγεις τὸν γέροντα;

Libidinem osculorum
 Vinique pocla misces. 5
 Si vis, fugam capessis
 Meaeque cantilenam
 Lyrae nihil relinquam.
 Tu Mysiae dolosis
 Places, dolose, amicis 10
 Et tu mihi lyristae
 Musas domo repellis.
 Tu, Plute, nunc abito
 Lyramque fac sonare
 Claramque concelebra. 15

CLXXXII.

IN AMOREM.

Tenerum puellum Amorem
 Ego floribus decorum
 Celebrare tendo chordis:
 Hic et est deum dynastes
 Hominesque vincit idem. 5

CLXXXIII.

Fer aquam, puer, merumque,
 Sepeli me inebriatum.
 Mihi poculumque dicit,
 Ubi sint mei penates.

CLXXXIV.

Quid abis senem cavens me?

CLXXXV. (65. B.)

Κραδίην μέσην γυναῖξες.

CLXXXVI. (66. B.)

Ἔδραμον δύσοιστον οἶμος.

CLXXXVII. (67. B.)

*Δοκέει κλύειν γὰρ ἦδε,**Αυλέειν τις εἰ θελήσει.*

CLXXXV.

Pete cor, puella, totum!

CLXXXVI.

Semitam malam cucurri.

CLXXXVII.

Mulier, puto, silebit,
Juvenem audiens loquentem.

V.

COROLLARIA ET FRAGMENTA.

CLXXXIII—CCIII.

CLXXXVIII.

ΕΙΣ ΜΥΡΙΑΛΑΝ.

Θεάων ἄνασσα, Κύπρι,

Ἴμερε, κράτος χθονίων,

Γάμε, βίοτοιο φύλαξ,

Ἵμέας λόγοις λιγαίνω,

5

Ἵμέας στίχοις κυδαίνω,

Ἴμερον, γάμον, Παφίην.

Δέρκεο τὴν νεᾶνιν, δέρκεο, κοῦρε.

Ἐργεο, μὴ σε φύγη πέροδικος ἄγρα.

Στρατόκλεις, φίλος Κυθήρης,

10

Στρατόκλεις, ἀνὴρ Μυρίλλης,

Ἴδε τὴν φίλην γυναικα·

Κομάει, τέθηλε, λάμπει·

Ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει·

Ῥόδον ἐν κόραις Μύριλλα.

15

Ἡἕλιος τὰ σὰ δέμνια φαίνοι·

Κυπάριττος πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ.

CLXXXIX.

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

Ἄδωνιν ἢ Κυθήρη

Ὡς εἶδε νεκρὸν ἦδη,

Στυγνᾶν ἔχοντα χαίταν,

CLXXXVIII.

IN MYRILLAM.

Paphie potens dearum,
Hominum potens Cupido,
Hymenaeae domne vitae,
Fero vos sono pedestri; —
Celebroque vos equestri, 5
Paphie Cupido Hymenque.
Cerue, puer, puellam, cerue puellam,
Surgito, ne fugiat te cita perdux!
Stratocles amans Cytheres,
Stratoclesque vir Myrillae, 10
Placidum tuere nuptam;
Viget et comata fulget.
Rosa summa domna florum,
Rosa virginum Myrilla.
Sol tua clara luce cubilia lustret 15
Atque tuo cupressus crescat in horto.

CLXXXIX.

IN ADONIN MORTUUM.

Venus videns Adonin
Jam mortuum jacentem,
Laxas comas gerentem

Ὠχράν τε τὰν πυρεϊάν,
 5 Ἄγειν τὸν ἕν πρὸς αὐτὰν
 Ἔταξε τὼς Ἐρωτας.
 Οἱ δ' εὐθέως, ποτανοὶ
 Πᾶσαν δραμόντες ἕλαν,
 10 Στυγρὸν τὰν ἕν ἀνευρον,
 Δησιάν τε κάπεδυσαν.
 Χὼ μὲν, βρόχῳ καθάψας,
 Ἔσυρεν αἰχμάλωτον·
 Ὁ δ', ἐξόπισθ' ἑλαίνων,
 15 Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
 Ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς·
 Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρη.
 Τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα·
 Πάντων κάκιστε θηρῶν,
 20 Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
 Σὺ μὲν τὸν ἄνδρ' ἔτυπας;
 Ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ὧδε·
 Ὅμνυμί σοι, Κυθήρη,
 Αὐτὰν σε, καὶ τὸν ἄνδρα,
 25 Καὶ ταῦτ' ἐμεῦ τὰ δεσμά.
 Καὶ τῶσδε τὼς κυναγῶς,
 Τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σε
 Οὐκ ἤθελον πατάξαι·
 Ἄλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
 30 Καὶ, μὴ φέρων τὸ καῦμα,
 Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν
 Ἐμαινόμεαν φιλάσαι,
 Καὶ μεῦ σίναζε κραντήρ.
 Τούτους λαβοῖσα, Κύπρι,

Genasque decolores,
 Jubet suos Amores 5
 Aprum sibi ire ductum.
 Isti statim volantes
 Totum nemus peragrant:
 Aprumque deprehensum
 Strictumque colligarunt. 10
 Unusque fune vinctum
 Captum trahebat hostem,
 Dum terga caedit alter
 Et ire cogit aprum.
 Miser secutus ibat, 15
 Iras timens Diones.
 Sic fatur ergo Diva:
 Aper, scelus nefandum,
 Hoc crure sauciato,
 Mihi virum necasti. 20
 Se tunc aper tuetur:
 Juro tibi, Dione,
 Per te, tuum maritum,
 Et ista nostra vincla
 Tuos satellitesque; 25
 Tuum virum venustum
 Ferire non volebam.
 Miraculoque viso
 Flagrans amoris aestu
 Nudumque conspicatus 30
 Crus forte suaviabar.
 ? Me verberavit ille. ?
 Hos, o Venus, prehenso

35 *Τούτους κόλαζε, τέμνε,*
(Τί γὰρ φέρω περισσώς;)
Ἐρωτικῶς ὀδόντας·
Αἰ δ' οὐχί σοι τὰδ' ἀρκεῖ,
Καὶ ταῦτ' ἐμεῦ τὰ χεῖλη.
 40 *Τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;*
Τὸν δ' ἤλῃσε Κύπρις,
Εἶπέν τε τοῖς Ἐρωσι
Τὰ δεσμά οἱ ἰπλῦσαι.
Ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει,
Κὰς ὕλαν οὐκ ἔβαινε·
 45 *Καὶ τῶ πυρὶ προσελθῶν*
Ἐκαίε τὼς ὀδόντας.

CXC. (12. p. 96. An. ed. B.)

Ἵβρισταὶ καὶ ἀτάσθαλοι.

CXCI. (13. p. 97. B.)

Κωμάσει δ',

Ὡς ἂν δεῖ, Διόνυσος.

CXCII. (73. p. 790. Poett. Mel. B.)

Βούλεται ἀπεροπὸς γὰρ ἡμῖν εἶναι.

CXCIII. (98. p. 238. An. ed. B.)

Καδδὲ λῶπος ἐσχίσθη.

CXCIV. (99. p. 239. An. ed. B.)

Κωτίλη χελιδῶν.

CXCV. (100. p. 240. An. ed. B.)

Λυδοπαθεῖς τινες.

Fr. CXC. ex Himerii Or. XIV. 4. p. 612. ed. Weinsd.

Fr. CXCI. e Schol. Ἡómep. II. XIX. p. 21.

Fr. CXCII. ex Etym. M. p. 133. 44.

Puni refelle finde
 (Quid hos geram nocentes?) : 35
 Plenos amore dentes.
 Hi ni tibi satis dant,
 Et ista sume labra.
 Quid basiare conor?
 Venusque flexa verbis 40
 Jussit suos Amores
 Hunc liberare vinclis.
 Ex quo comes secutus
 Silvas adire parcit;
 Ignes petivit ultro, 45
 Dentes amoris urens.

CXC.

Perturbantes homunculi.

CXCI.

Saltabit,
 Ut res fert, Dionysus.

CXCII.

Vult mihi dicere perperam disertus.

CXCIII.

Palliumque discissum est. *cf. p. 27.*

CXCIV.

Garruens hirundo.

CXCIV.

Molliculi viri.

Fr. CXCIII. ex Eustath. ad Hom. II. o' p. 1001. 39.

Fr. CXCIV. e Schol. Hesiod. Opp. v. 371.

Fr. CXCIV. e Schol. ad Aeschyl. Pers. v. 41.

CXCVI. (101. p. 241. An. ed. B.)

Οἰνηρός θεράπων'.

CXCVII. (103. p. 242. An. ed. B.)

Πλέξαντες

Μηροῖσι περὶ μηρούς.

CXCVIII. (104. p. 243. An. ed. B.)

Ῥαδινούς πάλους.

CXCIX. (107. p. 245. An. ed. B.)

Τακερός δ' Ἔρωσ.

CC. (132. p. 263. An. ed. B.)

Τί μοι τῶν ἀγκύλων

Σιντίων τόξων φίλ' ὦ κίμεώς τε καὶ Σινυθῶν μέλει.

CCI. (Ep. XI. p. 278. B.)

Στροίβον παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, ἐντ' ἀνέθηκας

Ἐρημῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες χάριτας,

Οὐδ' Ἀζαδημείαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοστῶ

Σῆν εὐεργεσίην τῶ προσίοντι λέγω.

CCII. (Ep. XII. p. 279. B.)

Βωμὸς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἰδρύσατο πρώτος,

Ὅς πλεῖστον Μούσης εἶδε κλέος τραγικῆς.

CCIII.

Οὐ φίλος, ὃς κρατῆρι παρὰ κλέῳ οἰνοποτάζων

Νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει

Ἄλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶδ' Ἀφροδίτη

Συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκειται εὐφροσύνης.

Fr. CXCVI. e Pollucis L. VI. 23.

Fr. CXCVII. ex Hesychio v. Γυναῖκες εἰλίποδες.

Fr. CXCVIII. e Schol. Apollonii Rhod. III. 106.

CXCVI.

Vinalis famulus.

CXCVII.

Alternis

Coxendicibus apti.

CXCVIII.

Graciles pullos.

CXCIX.

Liquidusque Amor.

CC.

Mihi quid arcuum

Cura, Simeos, tum Scytharum competit, tum (Sintium).

CCI.

Nec pulchrae Charites, praeclare Leocrates, illud

Mercurio signum te posuisse latet,

Nec te, laetificans Academia, cuius in orbe

Doctrinae lucem circueunte cano.

CCII.

Hoc Sophocles divis princeps altare sacravit.

Qui tragicæ Musæ gaudet habere decus.

CCIII.

Nullus amicus erit, qui libans pocula vini

Lites et lacrimas saevaue bella canit:

Sed qui Musarum Venerisque suavia miscens

Munera commemorat dulcis amicitiae.

Fr. CXCIX. e Schol. Apollon. Rhod. III. 120.

Fr. CC. e Schol. Homer. Od. VIII. 293. $\varphi\lambda\lambda' \omega^3 \text{Κημεως}$, ita recte Bergk. coll. Homericο $\varphi\lambda\lambda\omicron\varsigma \omega^3 \text{Μενέλαιε}$.